Пралетары ўсіх краёў, злучайцеся! — Proletarjusze wszystkich krajów, łączcie się! — Пролетарии всех стран, соединяйтесь!

САВЕЦКАЯ БЕЛАРУСЬ

Москва, Кремль, Правительств, Библ-ке СССР и РСФСР янв-дек | СБ-2 |

15-ты ГОД КАСТРЫЧНІЦКАЙ РЭВАЛЮЦЫІ

ОРГАН ЦВК і СНК БССР. XIII ГОД ВЫДАНЬНЯ. ШТОДЗЕННАЯ ГАЗЭТА

СУБОТА 18 ЧЭРВЕНЯ 1932 г. № 134 (3513)

ТЭЛЕФОНЫ: Адказн. рэдактара 7-69. Адказн. сакратара 4-78. Сэктарөў 6-15. Начная рэдакцыя 12-65 (два званка). Выдавецтва 2-44.

УМОВЫ ПОДПІСКІ: 1 месяц 1 руб. 3 „ 3 „ 6 „ . Падпіска прымаец выключна на пошце і лістаносцамі. Рукапісы не зьвяртаюцца.

РЭДАКЦЫЯ І ВЫДАВЕЦТВА. МЕНСК, ПЛЯЦ ВОЛІ, 17.

КОШТ АБ'ЯВЫ: 1 радка нонпарэлі 1 руб. КОШТ ПУБЛІКАЦЫІ: аб зьгубе 1 дакументу—2 р.

Сеньня у нумары

АРТЫКУЛЫ. ПЕРАДАВЫ: Даб'емся шырокага разгортваньня гандлю сельгаспрадуктамі.
За бальшавіцкую гісторыю грамадзянскай вайны (4 стар.).
Пастанова ЦК ЛКСМБ аб прычынах зрыву раду сходаў менскага гарадзкога актыву камсамолу (1 стар.).
Таварыства старых бальшавікоў пад польшчыкаў ёсьць і павінна быць прыкладным правадніком генэральнай лініі партыі.
Прамова тав. ГАЛАДЗЕДА на канфэрэнцыі старых бальшавікоў падпольшчыкаў (2 стар.).
Гандлюючыя арганізацыі Бабруйску і Камарына павінны выправіць сваю памылку ў арганізацыі калгасных базараў (3 стар.).
ДА ЗЬЛЁТУ ЎДАРНІКАЎ ВУЧОБЫ мабілізаваць пралетарскую грамадзкасьць на ажыцьцяўленьне пастаноў ЦК аб школе (3 стар.).
Завод «Бальшавік» і фабрыка «Акцябр» паказваюць прыклад бальшавіцкай рэалізацыі пазыкі (3 стар.).
Ударны месячнік дрэвалесазагатовак павінен забясьпечыць поўную перамогу на фронце лесазагатовак і вывазкі (3 стар.).
За 30 тысяч га сілосных культур. Змагацца за хутчэйшае выкананьне плянаў сяўбы (1 стар.).
ЗА ГРАНІЦАЙ.

Даб'ёмся шырокага разгортваньня гандлю сельгаспрадуктамі

З дню на дзень ўсё больш і больш прывозіцца на рынак сельгаспрадуктаў калгасамі і калгасьнікамі і працоўнымі аднаасобнікамі. З дню на дзень базары робяцца ўсё больш шматлікімі і багатымі. Звароты базараў растуць, пры адначасовым зьніжэньні цэн на ўсе сельскагаспадарчыя прадукты.

Рыначныя цэны, якія раней складаліся галоўным чынам пад уплывам спэкулятыўных апэрацый рознага роду перакупшчыкаў, пасьля першых жа базараў шпарка пайшлі ўніз. Цяперашнія базарныя цэны на сельгаспрадукты прыкладна ў два разы ніжэй за тыя, якія былі раней. У буйных-жа прамысловых цэнтрах, дзе попыт яшчэ не задавальняецца поўнасьцю базарам, цэны зьнізіліся прыкладна на 20-40 проц. Пры гэтым надзвычайна важна адзначыць, што зьніжэньне цэн ня скончана, яно працягваецца. І ад таго, наколькі шпарка мы зможам разгарнуць таваразварот паміж горадам і вёскай, арганізаваць сустрэчны гандаль прамтаварамі, падабраць патрэбны для вёскі асартымэнт, наколькі шпарка мы зможам зьнішчыць перашкоды і загароды, якія чыняцца ў многіх мясцох шырокаму разгортваньню калгаснага гандлю, залежыць далейшае зьніжэньне рынкавых цэн.

Іменна ў гэтай роўніцы ляжыць барацьба за зьніжэньне цэн, а ня ў тых адміністрацыйных мерапрыемствах, якімі ў многіх мясцох спрабуюць рэгуляваць базарныя цэны. Усялякае адміністрацыйнае ўмяшаньне ва ўстанаўленьне цэн можа толькі затармазіць разгортваньне гандлю і таму павінна быць кваліфікавана ня інакш, як скажэньне і неразуменьне палітыкі партыі і ўраду. І калі разгортваньне базараў праходзіць недастаткова шпаркімі тэмпамі, дык гэта ў першую чаргу тлумачыцца тым, што ў многіх мясцох яшчэ на ўсьвядомілі рашэньня партыі і ўраду, а ня ўсьвядоміўшы іх, не змаглі ўжыць, як сьлед і правільна растлумачыць іх калгасьніку і працоўнаму аднаасобніку.

Ня гледзячы на зусім ясныя дырэктывы Калгасцэнтру і Наркамзему Саюзу аб тым, што праўленьне калгасу павінна дапамагчы калгасьніку выехаць на базар, даць яму каня і тару, скрозь і ўсюды даводзіцца сутыкацца з фактамі невыкананьня гэтага рашэньня. Праўленьні многіх калгасаў Будзёнаўскага, Сахавецкага і інш. раёнаў ЦЧО, у Крыме, на Паўн. Каўказе не даюць калгасьнікам коняй, і калгасьнікі вымушаны цягнуць прадукты на сябе ці наймаць каня ў аднаасобніка.

Зразумела, што ўсе скажэньні і скрыўленьні дырэктыў партыі і ўраду аб разгортваньні гандлю сельгаспрадуктамі тармозяць разгортваньне базараў. Яны на руку рэшткам разгромленага кулацтва, якое ўсімі сродкамі спрабуе сарваць разгортваньне гандлю, арганізацыйна-гаспадарчае ўмацаваньне калгасаў і палепшаньне снабжэньнем працоўных. Асабліва многа шкоднай блытаніны і скажэньняў адбываецца ў пытаньнях аб цэнах.

Ня гледзячы на зусім ясныя ўказаньні ўраду, што гандаль праводзіцца па цэнах, якія складаюцца на рынку, многія разумнікі ўяўляюць сабе справу так, што складаньне цэн уваходзіць у непасрэдныя функцыі мясцовых адміністрацыйных органаў і ўносяць у дэкрэт ЦВК уласныя «папраўкі». Па гэтых скажэньнях трэба з усёй сілаю ўдарыць, пакараць вінаватых, бо іменна спробы адміністрацыйнага рэгуляваньня цэн галоўным чынам затрымліваюць выхад калгасьнікаў і аднаасобнікаў на базар. Трэба таксама даць па руках тым, хто спрабуе незаконна рэгуляваць разгортваньне гандлю.

Калгасьнік і працоўны аднаасобнік, якія выконваюць свае абавязацельствы перад дзяржавай, павінен мець поўную свабоду выехаць на той базар куды яму бліжэй і ў той час, калі яму больш зручна. Розныя спробы абмежаваць свабоду калгасьніка і працоўнага аднаасобніка ў разгортваньні гандлю прыводзяць, як гэта паказвае вопыт, толькі да ўзмацненьня пазіцыі перакупніка і спэкулянта. Вялізарную ролю ў разгортваньні савецкага гандлю павінна адыграць барацьба з перакупнікам і спэкулянтам.

Перакупнік і спэкулянт, якіх на базарах зьявілася зараз вялікая колькасьць, спрабуюць стаць па між вытворцам прадукцыі і спажыўцом. Яны спрабуюць не дапусьціць калгасьніка на базар, яны распаўсюджваюць розныя чуткі аб падатках, арыштах, канфіскацыі і г. д. і, запалохваючы калгасьніка, скупаюць яго прадукцыю і перапрадаюць яе потым па ўдвоеных цэнах.

Трэба выразна падкрэсьліць, што барацьба з перакупнікамі і спэкулянтамі не ўвайшла ў сілу, яшчэ нават не пэчата. Ня гледзячы на тое, што і партыя, і ўрад у сваіх рашэньнях падкрэсьлілі неабходнасьць зьнішчэньня перакупнікаў і спэкулянтаў, спрабуючых нажывацца за кошт рабочых і сялян, гарадзкія, пасялковыя і раённыя саветы, на якіх ускладаецца галоўны цяжар у барацьбе са спэкулянтам і перакупнікам, абмяжоўваецца толькі агульнымі пунктамі ў сваіх абавязковых пастановах. Між тым адміністрацыйны апарат, які ў многіх раёнах накіроўвае сваю работу на «рэгуляваньне цэн», можа і павінен іменна ў барацьбе са спэкулянтамі-перакупнікамі адыграць рашаючую ролю сустрэчным гандлем прамтаварамі ў патрэбным для вёскі асартымэнце.

Для далейшага разгортваньня гандлю сельгаспрадуктамі неабходна на працягу бліжэйшага-ж часу ліквідаваць усе допушчаныя на мясцох памылкі і скажэньні, грунтоўна абгаварыўшы іх на шырокіх калгасных сходах. Розныя памехі са шляху разгортваньня гандлю сельгаспрадуктамі павінны быць зьняты.

Гарадзкія гандлюючыя арганізацыі павінны зьвярнуць асаблівую ўвагу на арганізацыю сустрэчнага гандлю. Трэба павярнуць адміністрацыйны і падатковы апарат тварам да барацьбы са спэкулянтамі і перакупнікамі. Спэкулянт і перакупнік павінен быць канчаткова выкарчаваны.

На ўсіх гэтых задачах павінна быць згрупавана ўвага партыйных, савецкіх і прафсаюзных арганізацый на мясцох, бо, толькі вырашаючы іх, мы даб'емся рэалізацыі пастановы партыі і ўраду ў разгортваньні гандлю сельгаспрадуктамі.

(Скарочаны перадавы артыкул «Известий»).

ЗА 30.000 га СІЛОСНЫХ КУЛЬТУР

Змагацца за хутчэйшае выкананьне плянаў сяўбы

У бліжэйшыя дні закончыць сяўбу сілосных культур і караняплодаў

Шпаркае разьвіцьцё сацыялістычнай жывёлагадоўлі залежыць ад стварэньня моцнай кармовай базы. Сілос і караняплоды зьяўляюцца адным з асноўных кармоў у забясьпячэньні жывёлы сакавітымі кармамі на час стойлавага пэрыяду.

Побач з выкарыстаньнем на сілос натуральнай травы, рознага пустазельля, бульбоўнікаў, асакі, атавы і інш., пераважнае месца займаюць спэцыяльныя пасевы (сонечнік, кукуруза, соя), якія апрача таго, што даюць вялікую колькасьць зялёнай масы, багаты яшчэ спажыўнымі матэрыямі (бялок і інш.).

Сёлета паводле пляну ў БССР павінна быць засеяна 30 тысяч га сілосных культур і каля 55 тысяч га кармовых караняплодаў. Запраектавана засіласаваць у калгасах і саўгасах 1200 тысяч тон зялёнай масы.

Сяўба сілосных культур і караняплодаў павінна была, ўжо быць закончана. Аднак, ня гледзячы на гэта, у радзе раёнаў назіраецца поўная недаацэнка сяўбы гэтых культур. На 10-е чэрвеня плян сяўбы сілосных культур выкананы толькі на 31,3 проц.: саўгасы—46 проц., калгасы—26,6 проц. Асабліва дрэнна з пасевамі сілосу па прыгарадных гаспадарках сельгасаб'яднаньня Белкапсаюзу, дзе замест 500 га соі на сілос, засеяна толькі 67 га. Асабліва адстаюць: Чырвонапольскі раён, які выканаў плян па сілосных культурах толькі на 1,8 проц., Нараўлянскі—6,3 проц., Крычаўскі—8,9 проц., Чэрыкаўскі—8,8 проц. і Лоеўскі—8,8 проц.

Дрэнна таксама праходзіць сяўба кармовых караняплодаў, плян якіх выкананы ўсяго на 34,6 проц.: саўгасы—47,6 проц., калгасы—30,5 проц. Раёны, якія плян сяўбы зярнёвых культур перавыканалі (Бабруйскі—108 проц., Лельчыцкі—121 проц., Старобінскі—110 проц., Капыльскі — 115 проц., Менскі—111 проц. Суражскі—105 проц.), плян пасеву сілосных культур і кармовых караняплодаў выканалі толькі ад 15 да 50 проц. Гэта тлумачыцца тым, што многія раёны недастаткова змагаючыся за пасеў менш працаёмістых культур, чым зярнёвыя, зусім забываюць аб забясьпечаньні жывёлы моцнай кармовай базай.

Трэба з усёй рашучасьцю адзначыць, што некаторыя цэнтральныя ўстановы не праяўляюць апэратыўна га кіраўніцтва ходам сяўбы сілосных культур і караняплодаў. Сельгасаб'яднаньне Белкапсаюзу і спэцыялізаваныя калгасаюзы нічога ня ведаюць, што робіцца на мясцох, як раз гортваецца работа як забясьпечваюц ца кармамі МТС і СТФ.

Засталося лічаныя дні для сканчэньня сяўбы. Яны павінны быць днямі сяўбы сілосных культур і кармовых караняплодаў побач з іншымі культурамі. Трэба рашуча пакончыць з нядбайна-апартуністычнымі адносінамі да сяўбы позьніх культур. Плян пасеву сілосных культур і караняплодаў павінен быць выкананы, на гэта ёсьць усе магчымасьці.

ЧЫРВОНАЯ ДОШКА

Ідуць наперадзе па сяўбе сілосных культур і караняплодаў

1. Тураўскі раён	94	проц.
2. Чырвона-Слабодзкі	92,2	„
3. Шклоўскі	80,9	„

Разбазарваюць насеньне сілосных культур

КРУПКІ. Сяўба сілосных культур па раёне да апошняга часу не разгорнута. Асабліва адстаюць Нацкі, Дубаўскі, Крупскі, Грушаўскі і Шэйскі сельсаветы, якія на сёньняшні дзень не засеялі паловы га сілосных культур. У радзе калгасаў пашырана шкодная думка аб тым, што «абыйдземся без сілосу, хопіць сена», але райкалгассаюз і сельсаветы ня далі рашучага адпору гэтым шкодным думкам.

Трэба адзначыць, што ў радзе сельсаветаў насеньне сонечніка перадана ў спажывецкую каапэрацыю, дзе апошняе разбазарваецца на спажывецкія патрэбы. Райкалгассаюз ня прымае ніякіх захадаў, каб спыніць разбазарваньне насеньня сілосных культур.

Кіруючыя раённыя арганізацыі павінны зьвярнуць сур'ёзную ўвагу на праваджэньне сяўбы сілосных культур. Вінаватыя ў разбазарваньні насеньня сілосных культур павінны быць прыцягнуты да адказнасьці. Плян сяўбы трэба выканаць у бліжэйшыя дні.

П. Ліпнеў.

Аб сяўбе сілосных культур ніхто ня дбае

БАБРУЙСК: Калгас «Чырвоны Лётнік», Багушэўскага сельсавету, да гэтага часу не прыступае да сяўбы сілосных культур. Праўленьне калгасу нават ня вызначыла месца, дзе будуць высявацца сілосныя культуры. Насеньне сонечніку разбазарваецца.

Між тым, калгас у мінулым годзе патраціў шмат часу на будаўніцтва сілоснай ямы, якая з прычыны нядбайнасьці старшыні калгасу засталася пустой. Калі зараз ня будуць ужыты рашучыя меры па выкананьні пляну сяўбы сілосных культур, калгас стане перад пагрозай, што і сёлета яма застанецца незапоўненай.

Шэфы калгасу, Бабруйскі ЦРК і №-скі авіяатрад павінны дапамагчы калгасу неадкладна засеяць сілосныя культуры.

Мірскі.

ЧОРНАЯ ДОШКА

За ганебнае адставаньне ў ходзе сяўбы сілосных культур і караняплодаў заносім на чорную дошку:

Па паўднёвай зоне:

1. Любаньскі раён	6,4	проц.
2. Лельчыцкі	15,8	„
3. Чачэрскі	9,1	„

Па цэнтральнай зоне:

1. Бягомльскі раён	10,5	проц.
2. Бярэзінскі	14,1	„
3. Клічаўскі	12,5	„
4. Прапойскі	12,6	„
5. Стара-Дарожскі	15,3	„
6. Чырвонапольскі	4,5	„

Па паўночнай зоне:

1. Сураскі раён	11,3	проц.
2. Вушацкі	17,3	„

ЦК КП(б)Б—т. ГІКАЛО, СНК БССР—т. Галадзеду, НКЗему—т. Рачыцкаму

Рапарт

Калгасьнікі і аднаасобнікі Мяшчаніцкага сельсавету, Бялынецкага раёну ў адказ на дэкрэт ураду аб с-г. падатку і на пастановы ЦК і СНК аб загатоўках і калгасным гандлі, пад кіраўніцтвам партячэйкі сельсавету датэрмінова перавыканалі пляны трэцяй бальшавіцкай сяўбы:

Засеяна лёну замест 103 га, вызначаных плянам—144 га.

Засеяна ячменю замест 173 га, вызначаных плянам—230 га.

Засеяна аўса замест 361 га, вызначаных плянам—380 га.

Засеяна бульбы замест 384 га, вызначаных плянам—427 га.

Па сельсавеце замест 1351 га засеяна 1.447; за лік раскарчовак пад лён плошча пашырана на 40 га.

Зьдзельшчына і правільна расстаўленыя сілы на вытворчых вучастках, ударніцтва і сацспаборніцтва забясьпечылі посьпехі сяўбы.

Мы запэўніваем партыю, урад, што бальшавіцкай падрыхтоўкай тэмпы пасеўнай замацуем за ўборачнай.

Сакратар партячэйкі БАРАЛАЕВА
Старшыня с-с ТРУСАЎ
Старшыня праўленьня калгасу «Ленінскі шлях» ПАШКЕЕЎ

Ход сяўбы па саўгастрэстах БССР

На 10 чэрвеня па саўгастрэстах БССР засеяна 110.730 га або 60,1 пр. пляну.

Па саўгасах Насентрэсту засеяна 8.916 га—75,2 проц.

Садгародтрэстам засеяна 6.269 га—67,7 проц.

Малпрамтрэстам засеяна 25.201 га—62,3 проц.

Белкалгасаб'яднаньнем засеяна 15.307 га—62,0 проц.

Птушкатрэстам 439 га—56,3 проц.

Сьвінаводтрэстам 37.951 га—53,8 проц.

Іншымі трэстамі 12,206 га—71,1 пр.

Пастанова ЦК ЛКСМБ

ад 16 чэрвеня 1932 г.

аб прычынах зрыву раду сходаў менскага гарадзкога актыву камсамолу і зрыву ўдзелу менскага актыву ў сумесным пасяджэньні бюро ЦК з калегіяй НКФіну 15 чэрвеня 1932 г.

Прызнаць, што зрыў пленуму ГК [illegible]

[illegible]

...каў для сваёй работы з апошніх рашэньняў ЦК КП(б)Б і ЦК ЛКСМБ аб унутры-партыйнай і палітыка-выхаваўчай рабоце камсамолу і прамовы тав. Кагановіча на пленуме Маскоўскага Гаркому УсеКП(б) аб арг. партмасавай рабоце. Менскі Гарком камсамолу не разгарнуў барацьбы з «вузкагаспа-... ...ную блізарукасьць, якая праяўлена гаркомам у адносінах ацэнкі фактаў зрыву пленуму Гаркому і раду сходаў гарадзкога актыву камсамолу, і за недапушчальныя бюракратычныя адносіны да дырэктывы ЦК аб забясьпечаньні ўдзелу менскага актыву ў рабоце пашыранага бюро ЦК сумес... ...вязацельстваў у сыстэме работы ячэек і г. д.

Абавязаць Менскі Гарком арганізаваць абгаварэньне гэтага рашэньня ЦК на сходах усіх ячэек Менскай арганізацыі і на гарадзкой канфэрэнцыі.

Апублікаваць гэта рашэньне ў друку.

Чарговы надзвычайны дэкрэт—грабяжа пралетарыяту

«Францыя гатова прыйсьці з фінансавай дапамогай Аўстрыі, але гэтая дапамога залежыць ад далучэньня Аўстрыі да французскага пляну Дунайскай фэдэрацыі». (З газэт).

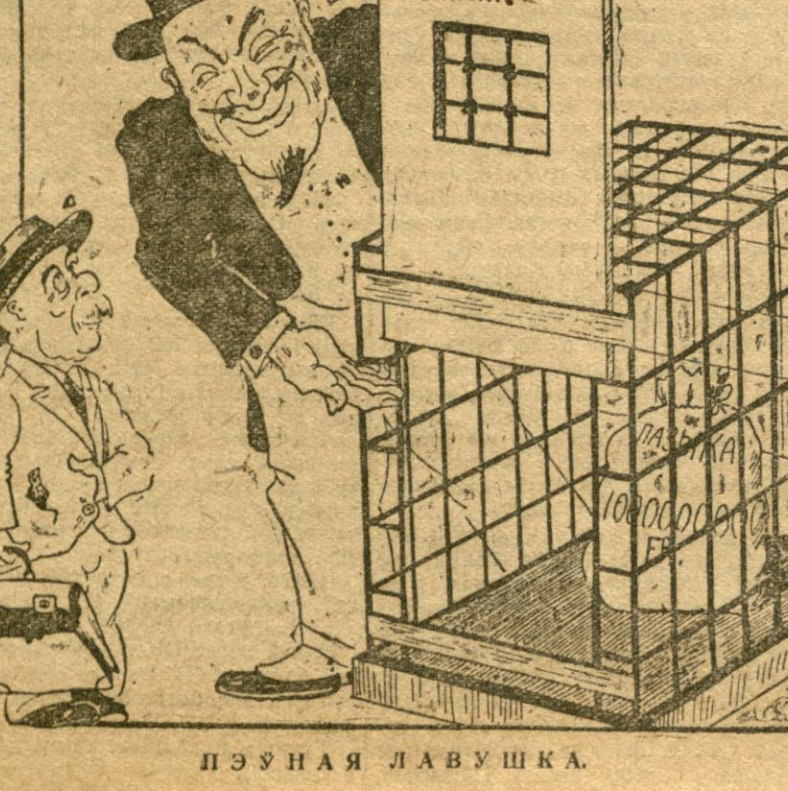

ПЭЎНАЯ ЛАВУШКА.

Бэрлін. 16-УІ. Апублікаваны 14-га чэрвеня надзвычайны дэкрэт ураду Папэна прадугледжвае зьніжэньне дапамогі па беспрацоўі на 23 проц., скарочаньне тэрмінаў карыстаньня правам на дапамогу з 20 да 16 тыдняў. Уводзяцца больш строгія правілы па праверцы патрэбы ў дапамозе. Гэтымі мерамі ўрад разьлічвае з'эканоміць на дапамозе беспрацоўным 520 млн. марак. Па разьліках ураду колькасьць беспрацоўных, якія не карыстаюцца правам на дапамогу павінна ўзрасьці з 750.000 да 850.000 чал.

Уводзяцца адлічэньні ў «фонд дапамогі беспрацоўным» з зарплаты рабочых і служачых, што дасьць ураду 400 млн. марак у год.

Значна пагоршваецца страхаваньне рабочых, служачых і інвалідаў. Страхаваньне гэтага віду скарочана на 20 проц. Скарочаны на 20 проц. пэнсіі паўбеспрацоўным інвалідам вайны, дапамога дзіцячым прытулкам і сіроцкім дамам дзяцей ахвяраў вайны.

Узмацняецца падатковы націск на малазямельнае сялянства і рамесьнікаў. Уводзіцца падатак на соль.

***

Бэрлін. 16-УІ. Ва ўсіх колах германскай рабочай клясы, ня выключаючы сацыял-дэмакратычных і каталіцкіх рабочых, пануе надзвычайнае абурэньне і азлабленьне супроць першага надзвычайнага дэкрэту ўраду Папэна.

Дружны адпор пралетарыяту Германіі фашысцкім бандам

Бэрлін. 16-УІ. З розных месц Германіі паступаюць паведамленьні аб выступленьні рэвалюцыйных рабочых пад кіраўніцтвам кампартыі, якія праходзяць пад знакам адзінага рабочага фронту зьнізу супроць фашызму.

У Олдэнбэрзе (паблізу Брандэнбурга) на сходзе, скліканым камуністамі, арганізаваны камітэт адзінства, у які ўвайшлі, апрач камуністаў, 4 сацыял-дэмакратычных рабочых.

Асабліва значных посьпехаў дасягнуў рух адзінства рабочага фронту ў Бэрліне. Даведаўшыся, што нацыянал-сацыялісты рыхтуюцца да вулічных паходаў па рабочым раёне, рабочыя, па закліку кампартыі, узьнялі на ногі ўвесь раён і накіравалі да бургамістра дэлегацыю з патрабаваньнем забараніць вулічную дэманстрацыю нацыянал-сацыялістаў. Нацыяналісты былі вымушаны адмовіцца ад дэманстрацыі. Ролю фашысцкіх «штурмовых атрадаў» выконвалі паліцэйскія, якія накідваліся на арганізаваных рабочых з гумавымі дубінкамі.

На сходзе, які адбыўся пасьля гэтага, рабочыя абралі камітэт барацьбы з фашысцкай небясьпекай у складзе 6 камуністаў і 6 рабочых сацыял-дэмакратаў.

У Шарлётынбурзе (Бэрлін) адбылася сутычка паміж камуністамі і нацыянал-сацыялістамі. 200 чалавек з фашысцкіх штурмавых атрадаў напалі на рабочых. Фашысты былі змушаны ўцячы, пакінуўшы на месцы сутычкі 4 параненых.

Гадавіна захопу Верхняй Сілезіі польскай буржуазіяй

Бэрлін. 16-УІ. Па ўсёй Германіі адзначаецца гадавіна адабраньня Верхняй Сілезіі.

Ва ўсіх урадавых будынках апушчаны сьцягі. Увесь германскі друк публікуе ўспаміны аб Верхняй Сілезіі, падкрэсьліваючы, што адабраньне гэтай вобласьці 10 год таму назад зьяўляецца самым грубым парушэньнем германскага права на самавызначэньне.

Усходняя Сілезія была Антантай далучана да Польшчы, хоць 3/5 усяго Верхне-Сілезкага насельніцтва, пры правядзеньні плебісцыту галасавала за пакіданьне гэтай вобласьці за Германіяй.

Арышт фабрыкантаў антысавецкіх фальшывак

Жулік прызнаецца ва ўдзеле фабрыкацыі славутай фальшыўкі „ліста Зіноўева"

БЭРЛІН, 16-6. Бэрлінская палітычная паліцыя затрымала ня маючага ніякага грамадзянства Георгія Елагіна і персідзкага грамадзяніна Абдул Алі хан Афшара.

Яны абодва займаліся шырокай фабрыкацыяй антысавецкіх фальшывак, якія яны прапанавалі ўсім пасольствам і прадстаўніцтвам замежных дзяржаў у Бэрліне. Дакумэнты паведамлялі аб «тайных кур'ерах і агентах» Савецкага Саюзу. Гэтыя жульніцкія паведамленьні фальсіфікатарам удавалася збываць у радзе замежных пасольстваў па цане да 300 марак. Фальсіфікатары ізгатаўлялі свае дакумэнты зусім прымітыўным спосабам.

У пасольстве аднэй замежнай дзяржавы ўзьнікла падазрэньне па поваду гэтых дакумэнтаў і яно перадало іх у бэрлінскую паліцыю, дзе было ўстаноўлена, што дакумэнты зьяўляюцца фальшыўкамі.

Як паведамляе друк, Елагін заявіў некаму іншаземцу, што ён, Елагін, удзельнічаў у фабрыкацыі дакумэнту, які ўвайшоў у гісторыю апошніх год пад назвай «ліста Зіноўева».

Абдул Алі хан Афшар, а таксама Георгі Елагін перададзены ў распараджэньне сьледчага Моабітэ, які зараз-жа аддаў загад аб іх арышце па абвінавачваньні ў машэньніцтве.

Ульштэйнаўскі друк камэнтуючы арышт фальсіфікатараў піша: «той факт, што Афшар і Елагін на працягу больш чым году падраблялі грубейшым чынам (толькі з дапамогай звычайнага гумовага пячаці) савецкія дакумэнты і маглі іх збываць у розных замежных прадстаўніцтвах, кідае яскравы сьвет на тайны гандаль дакумэнтамі, якімі ўсё больш зьвязваюцца дыплёматычныя прадстаўніцтвы розных краін».

«Фоссішэ Цэйтунг» піша: «здаецца проста такі фантазіяй, што некаторыя замежныя прадстаўніцтвы куплялі ў машэньнікаў іх нахабныя фальшыўкі. Японскае пасольства набывала ў іх амаль усё. Японія, ПАЗШ, Францыя, Польшча, Балгарыя таксама не сумняваліся ў праўдзівасьці гэтых дакумэнтаў. Толькі нямногія замежныя прадстаўніцтвы ў Бэрліне ня мелі справы з фальсіфікатарамі».

ЗА ГРАНІЦАЙ

Масавыя арышты польскіх, украінскіх і яўрэйскіх дзеячоў навукі, літаратуры і мастацтва ў Польшчы

БЭРЛІН, 16. У Польшчы арыштаваны 78 польскіх, украінскіх і яўрэйскіх дзеячоў навукі, літаратуры і мастацтва, выпусьціўшых адозву з заклікам да барацьбы супроць пагрозы імпэрыялістычнай вайны і абароны Савецкага Саюзу. У адозьве гаворыцца, што небясьпека вайны супроць СССР ніколі ў Польшчы ня была так рэальна, як зараз.

Міжнародны арганізацыйны камітэт скліканьня антываеннага Жэнэўскага кангрэсу пратэстуе супроць арышту падпісаўшых адозву.

***

БЭРЛІН. 16-УІ. Апублікаваны новы надзвычайны дэкрэт, а іменна «распараджэньне прэзыдэнта, накіраванае супроць палітычных праваправушэньняў».

Дэкрэт зьмяшчае 5 пунктаў: 1) аб сходах і дэманстрацыях; 2) аб пэрыядычным друку; 3) аб палітычных арганізацыях; 4) аб карах за праваправушэньне і 5) аб правядзеньні ў жыцьцё гэтых распараджэньняў.

Новы дэкрэт прадугледжвае адмену забароны штурмавых атрадаў нацыянал-сацыялістаў і дае ім права нашэньня формы.

Далей прадугледжваюцца новыя абмежаваньні свабоды друку, сходаў і дэманстрацый і ўзмацненьне пакараньня за парушэньне урадавых распараджэньняў.

Пэрыядычны друк, па новаму дэкрэту, будзе забараняцца ня толькі за парушэньне спакою і парадку, але і за парушэньне «жыцьцёва-важных дзяржаўных інтарэсаў», пад гэтую фармулёўку могуць быць падведзены ня толькі ваенныя пытаньні, але і эканамічныя, фінансавыя і г. д. Межы дзейнасьці новага дэкрэту надзвычайна шырокія.

Газэты, лістоўкі і часопісы надалей будуць канфіскавацца ня толькі ў тым выпадку, калі яны «парушаюць парадак і спакой», але і тады, калі яны,— як зазначаецца ў дэкрэце—у выніку «распаўсюджаньня ілжывых ці скажоных вестак будуць шкодзіць інтарэсам дзяржавы».

Новым дэкрэтам значна абмяжоўваецца таксама і магчымасьць рабочых сходаў і дэманстрацый.

Пастаноўка камэдыі па „разбраеньні" перарвала свае „работы"

ЖЭНЭВА. 16-УІ. Паводле прапановы Гэндэрсона, прынята рашэньне аб перарыве работ канфэрэнцыі, каб даць магчымасьць дэлегацыям, шляхам беспасярэдніх узаемных перагавораў, абгаварыць рэзультаты работ тэхнічных камісій і знайсьці глебу для кампрамісу па пытаньні аб характары далейшай працы канфэрэнцыі.

На паседжаньні прэзыдыуму германскай дэлегацыяй быў унесены пералік катэгорый зброі, якая падлягае якаснаму разбраеньню. Прапанова германскай дэлегацыі была падтрымана дэлегацыяй СССР, Італіі і Аўстрыі. Прэзыдыум перадаў германскую прапанову на разгляд генэральнай камісіі.

Такім чынам, маючы быць тыдзень у Жэнэве, а таксама ў Лёзане, будзе запоўнены рознымі гутаркамі паміж міністрамі па пытаньнях «разбраеньня» і рэпарацый.

Койданава рэалізавала пазыку на 104,5%

ЦК КП(б)Б, СНК БССР, Наркамфіну БССР, ЦСПСБ, рэдакцыям „Зьвязда" і „Савецкая Беларусь"

Рапарт

Адказваючы на пагрозы імпэрыялістаў сарваць наша сацыялістычнае будаўніцтва, пад кіраўніцтвам ленінскага ЦК КП(б)Б, пры вялізарным уздыме энтузіязму рабочых і ўсіх працоўных Койданаўскага нацыянальнага польскага раёну, кантрольную лічбу рэалізацыі пазыкі «чацьвертага завяршаючага году» сярод рабочых выканалі на 104,5 проц. Падпіска працягваецца. Раўняючыся па працоўных гораду, калгасьнікі і аднаасобнікі таксама разгарнулі падпіску на пазыку.

Запэўніваем партыю і ўрад, што далейшай масава-растлумачальнай работай забясьпечыць поўнае выкананьне пляну рэалізацыі пазыкі і на вёсцы.

Сакратар РК КП(б)Б ПУГІЧЫН.
Старшыня райвыканкому ВАНЯГУСКІ.
Старшыня райпрафсавету КОЛІК.
Старшыня райкамсоду КУРЗІЧ.
Заг. райфа МАРКЕВІЧ.

ТАВАРЫСТВА СТАРЫХ БАЛЬШАВІКОЎ-ПАДПОЛЬШЧЫКАЎ

ёсьць і павінна быць прыкладным праваднікам генэральнай лініі партыі

Прамова тав. Галадзеда на канфэрэнцыі старых бальшавікоў-падпольшчыкаў

Таварышы, дазвольце мне ад Бюро ЦК Камуністычнай Партыі бальшавікоў Беларусі і па яго даручэньню перадаць Ленінскай старай гвардыі бальшавікам-падпольшчыкам шчырае бальшавіцкае прывітаньне (воплескі).

Таварышы, роля старых бальшавікоў, піанэраў пралетарскай рэвалюцыі—барацьбітоў за зьвяржэньне царызму і буржуазіі, за ўстанаўленьне пралетарскай дыктатуры,—у КП(б)Б асабліва вялікая, таму што калі ўся наша партыя ў процантных адносінах мае пераважную большасьць маладых членаў, то ў КП(б)Б старыя бальшавікі-падпольшчыкі налічваюцца толькі дзесяткамі. Нават калі ўзяць мяркуемую лічбу, якую выказаў тут т. Балцін (ён сказаў, што будзе да сотні ва ўсёй КП(б)Б), то ўсёроўна старыя бальшавікі ў КП(б)Б складаюць толькі да 100 чал. на ўсю партыйную арганізацыю.

З гэтага відаць, якая роля ў справе бальшавізацыі КП(б)Б належыць падпольшчыкам, старым бальшавікам-рэвалюцыянэрам, людзям, прашоўшым суровую падпольную школу барацьбы за справу пралетарыяту, прашоўшым вялікі шлях барацьбы за ўстанаўленьне дыктатуры пралетарыяту.

Таму на вашай канфэрэнцыі неабходна заняцца галоўным чынам пытаньнямі, якія датычацца далейшай бальшавізацыі радоў КП(б)Б, якія датычацца ідэйнага выхаваньня членаў КП(б)Б, а таксама да ізжываньня ўсіх дробнабуржуазных і мяшчанскіх традыцый паасобных людзей, прышоўшых у нашу партыю з рэшткамі гэтых традыцый. Гэтым пытаньням ваша канфэрэнцыя павінна ўдзяліць максымальную ўвагу, побач з абгаварэньнем і вырашэньнем агульных задач, якія стаяць перад нашай партыяй і перад усім пралетарыятам па сацыялістычнаму будаўніцтву.

Ня гледзячы на тое, што першы Зьезд нашай партыі ў свой час праходзіў у г. Менску, усё-ж такі ў сілу эканамічных, сацыяльных і іншых умоў справа склалася так, што да Кастрычнікавае рэвалюцыі старых бальшавікоў, тым больш з карэннага насельніцтва, на Беларусі была мала. Былі бальшавіцкія падпольныя арганізацыі, але невялічкія па колькасьці. Толькі адзін Палескі Камітэт на Гомельшчыне зьяўляўся моцнай падпольнай бальшавіцкай арганізацыяй. У другіх-жа гарадох БССР была невялічкая колькасьць старых бальшавікоў, за тое, ня мала было ўсякіх небальшавіцкіх, дробнабуржуазных і нацыяналістычных арганізацый (Беларуская грамада, БУНД, эсэры, меншавікі і інш.). Бальшавікоў-жа па колькасьці было ня многа, і толькі ў час імпэрыялістычнай вайны, калі тут знаходзіўся фронт, то армія папоўніла невялічкія рады старых бальшавікоў Беларусі, і мясцовыя бальшавіцкія арганізацыі і бальшавікі, прышоўшыя з арміі, у спалучэньні з арміяй, апіраючыся на асноўныя кадры рабочае клясы БССР, пад кіраўніцтвам партыі падрыхтавалі Кастрычнікавую рэвалюцыю ў БССР і кіравалі ходам Кастрычніка на Беларусі. Тыя-ж партыі, якія раней главенствалі ў Беларусі, як напрыклад, БУНД, нацыяналістычная грамада і г. д., як раз зьяўляліся галоўным тормазам, галоўнай перашкодай на шляху рэвалюцыйнай барацьбы пралетарыяту БССР і працоўнага сялянства за заваёвы Кастрычніка.

Усім памятна, як бальшавікам прыходзілася перамагаць ярaснае супраціўленьне беларускіх нацыянал-дэмакратаў з нашанiўскага пэрыяду і інш., калі наперакор бальшавіцкай палітыкі, накіраванай на ўстанаўленьне пралетарскай дыктатуры і на зьвяржэньне часовага ўраду Керанскага—гэта значыць ураду капіталістых і абшарнікаў, наперакор гэтаму яны (нацдэмы) склікалі свае зьезды, зьезды нацыянал-здрадніцкія, якія былі накіраваны на падтрымку буржуазна-капіталістычнай улады.

Рабочая кляса, устанаўляючы цесную сувязь з бяднейшым сялянствам БССР, пашла па правільнаму шляху, яна пашла за бальшавікамі, дралася пад іх кіраўніцтвам за пралетарскую рэвалюцыю, за канчатковае зьвяржэньне капіталістых і абшарнікаў.

Толькі дзякуючы таму, што тая не вялічкая горстачка старых бальшавікоў-падпольшчыкаў, якая была на Беларусі, і якая ў некалькі разоў папоўнілася выдатнымі бальшавікамі з арміі Заходняга фронту, правяла энэргічную работу па падрыхтоўцы Кастрычніка і вяла непрымірымую барацьбу з дробна-буржуазнымі нацыяналістычнымі арганізацыямі, рабочая кляса і бяднейшае сялянства пашлі з бальшавікамі і пад іх кіраўніцтвам таксама далі сапраўдны адпор нацыяналістычным беларускім і бундаўскім элементам, якія ішлі на ўсякія шляхі згод з буржуазіяй і капіталістамі. Нашы бальшавіцкія арганізацыі выбілі гэтых буржуазных прыхвасьняў з іх пазыцый і павялі пралетарыят у саюзе з працоўным сялянствам на пралетарскую рэвалюцыю.

Шлях барацьбы КП(б)Б за бальшавізацыю сваіх радоў, шлях барацьбы КП(б)Б за зжываньне занесеных часткай членаў КП(б)Б нацыянал-апартуністычных і шавіністычных настрояў у рады КП(б)Б—гэта шлях вялікай герaічнай барацьбы пралетарыяту БССР і яго авангарду бальшавіцкай партыі, лепшых камуністаў з радоў КП(б)Б.

Праглядваючы пройдзены шлях барацьбы КП(б)Б за бальшавізацыю сваіх радоў, мы павінны сказаць, што ЦК Камуністычнай Партыі бальшавікоў Беларусі і ўсім стойкім членам партыі, у тым ліку і вышаўшым з карэннага насельніцтва пад кіраўніцтвам ЦК прыходзілася энэргічна змагацца за чоткую ленінскую лінію перш за ўсё у нацыянальнай палітыцы і ва ўсіх пытаньнях сацыялістычнага будаўніцтва, ва ўсіх пытаньнях ўзмацненьня ідэалёгічнага фронту і бальшавізацыі сваіх радоў.

Многія таварышы ведаюць, што калі барацьба з перажыткамі БУНДізму была ўзьнята на належную прынцыпіяльную вышыню, то гэтая барацьба наталквалася на вялікія супраціўленьні з боку дробнабуржуазных мяшчанскіх элементаў, нават і ў радох КП(б)Б.

Лінія ЦК, накіраваная на прэадаленьне і ізжываньне бундаўскіх традыцый, некаторымі людзьмі была сустрэта ў штыкі, шмат было недавольстваў і перашкод, таксама і нарэканьняў на ЦК. Але ЦК КП(б)Б, кіруючыся генэральнай лініяй нашай партыі, ажыцьцяўляючы яе, па-бальшавіцку перамог усе гэтыя дробна-буржуазныя настроі і правёў вялікую выхаваўчую работу сярод членаў КП(б)Б па падвышэньню бальшавіцкага ідэйнага ўзроўню, канчаткова адметаючы непапраўныя элементы, занёсшых у партыю традыцыі БУНД'а, не жадаючых іх пакідаць, адначасова ўсямерна дапамагаючы тым людзям, якія зразумелі неабходнасьць бальшавізацыі і найхутчэйшага зжываньня бундаўскіх традыцый.

ЦК КП(б)Б дапамог гэтым людзям перавыхавацца, дапамог ім у практычнай працы, дапамог стаць на бальшавіцкія пазыцыі абедзьвімі нагамі.

Вялікая работа праведзена Цэнтральным Камітэтам КП(б)Б і па барацьбе з нацыянал-апартуністычнымі элементамі ўнутры КП(б)Б, з беларускім нацыянал-дэмакратызмам па-за КП(б)Б. Гэта барацьба яшчэ сьвежа ў памяці ўсіх членаў КП(б)Б. Таксама лінія Цэнтральнага Камітэту натаўхнулася на вялікае супраціўленьне з боку нацыянал-апартуністычных элементаў. Але ЦК КП(б)Б, ня ўзіраючы ні на што, правёў рашучую барацьбу за ажыцьцяўленьне ленінскай нацыянальнай палітыкі, за бальшавізацыю радоў КП(б)Б, за ізжываньне нацыяналістычных пежыткоў, занесеных паасобнымі членамі КП(б)Б, усямерна дапамагаючы тым членам партыі, якія імкнуліся стаць сапраўднымі бальшавікамі і перавыхоўваць сябе ідэйна і палітычна на аснове генэральнай лініі нашай партыі. Адначасова ЦК рашуча змагаўся з непапраўнымі людзьмі.

З сказанага відаць, што ЦК Камуністычнай Партыі бальшавікоў Беларусі прышлося правесьці разгорнутую рашучую барацьбу з усімі элемэнтамі, занёсшымі нацыяналістычныя перажыткі унутры КП(б)Б, а таксама правесьці барацьбу з нацыянал-дэмакратычнымі і шавіністычнымі элемэнтамі па-за партыяй, якія імкнуліся ўплываць ня толькі на асобных камуністаў, але і на палітыку Цэнтральнага Камітэту.

Імення, дзякуючы таму, што тая не вялічкая колькасьць старых падпольшчыкаў бальшавікоў, якія ёсьць у шэрагах КП(б)Б, заўсёды была моцнай апорай ЦК КП(б)Б, заўсёды аказвалася ў нас на баявым пасту, заўсёды стаяла моцна абедзьвімі нагамі на ганэральнай лініі нашай партыі і імення таму, што старыя бальшавікі, якія працуюць ў шэрагах КП(б)Б, не зьбіваліся з правільнага шляху, захоўвалі сваі ленінскія бальшавіцкія традыцыі, якія здабыты імі на працягу доўгіх дзесяткаў год падпольнай барацьбы, дзякуючы актыўнай і дружнай падтрымцы з іх боку палітыкі ЦК КП(б)Б і дзякуючы ўсебаковай падтрымкі—удалося разьбіць нацыянал-апартуністычныя і нацыянал-дэмакратычныя элементы, таксама ўдалося ў асноўным ізжыць БУНД'аўскія традыцыі, занесеныя асобнымі членамі ў шэраг КП(б)Б.

Мы можам сказаць, што на першай канфэрэнцыі старых бальшавікоў-падпольшчыкаў БССР мы ўжо можам падагуліць шлях пасьпяховай барацьбы нашай партыі за крышталізацыю ідэалёгіі членаў КП(б)Б. Мы можам падвесьці вынікі пасьпяховай барацьбы на ўсім фронце сацыялістычнага будаўніцтва, чаго ніяк нельга адарваць ад агульнай унутрыпартыйнай палітычнай работы.

Таму, таварышы, з гэтага пункту гледжаньня работа вашай канфэрэнцыі, як і роля старых бальшавікоў наогул, мае выключна важнае значэньне.

КП(б)Б нанесла паражэньне ўсім нацыянал-дэмакратычным і шавіністычным элементам. Наша партыя разьбіла да канца былыя нацыянал-дэмакратычныя палітычныя арганізацыі, прэтэндуючы на раданачальнікаў бальшавізму на Беларусі. Мы разграмілі нацыянал-дэмакратызм, але яшчэ канчаткова яго не дабілі; некаторыя элементы дзе-ні-дзе яшчэ засталіся. Клясавая барацьба яшчэ ня скончана. Кулак разьбіт, але яшчэ зусім не дабіты. Клясавая барацьба ў асобныя пэрыяды і асабліва на паасобных вучастках будзе яшчэ абвастрацца. Ва ўмовах нацыянальнай рэспублікі гэта клясавая барацьба прымала і надалей будзе прымаць розныя формы, перш за ўсё прыкрываючыся нацыянальнай шыльдай. На фоне гэтай клясавай барацьбы паасобныя нацыянал дэмакратычныя і шавіністычныя элемэнты па-пробуюць ажывіць сваю дзейнасьць, накіраваную на падрыў сацыялістычнага будаўніцтва. Таму ЦК і ўся КП(б)Б і надалей будуць весьці чоткую бальшавіцкую вытрыманую клясавую палітыку, і на далей прадстаіць нам весьці вялікую работу па выхаваньню і перавыхаваньню членаў КП(б)Б у духе бальшавізма.

Таму роля старых бальшавікоў у КП(б)Б і на далей застаецца выключна важнай. Барацьба за чоткую бальшавіцкую лінію, за лінію ЦК УсеКП(б),—гэта барацьба ні ў якім разе не павінна паслабляцца, а наадварот, мы яшчэ больш павінны ўзмацніць увагу як з боку ЦК, так і з боку кожнага члена КП(б)Б і асабліва старых бальшавікоў к гэтаму фронту—к фронту ажыцьцяўленьня чоткай бальшавіцкай правільнай палітыкі і лініі на ўсіх вучастках сацыялістычнай будоўлі.

Мне хацелася-б, каб ваша канфэрэнцыя, пры абгаварэньні даклада Оргбюро т-ва старых бальшавікоў, на гэты вучастак працы, на гэтыя задачы вашага таварыства зьвярнула выключную ўвагу. Як рабочая кляса БССР, так і ўся КП(б)Б параўнальна маладыя арганізацыі. Старыя кадры пралетарыяту ў БССР невялікія, дзякуючы эканамічнаму становішчу дарэвалюцыйнай Беларусі. Мы маем вялікі рост пралетарыяту, але гэты пралетарыят вырас ў апошні час ў зьвязку з разгортваньнем сацыялістычнай будоўлі ў нашай рэспубліцы.

КП(б)Б вырасла ў апошнія гады пасьля кастрычнікавае рэвалюцыі як колькасна, так і якасна. Мы маем справу з 50 тысячамі маладых членаў, стаж якіх вымераецца стажам пасьля кастрычнікавай рэвалюцыі, а вучастак працы ў БССР у вялікай ступені адказны. Мы разгортваем сацыялістычную будоўлю ў варот эўрапэйскага капіталізму. Мы зьяўляемся лябавой рэспублікай, лябавой партыйнай арганізацыяй. Пры гэтых умовах чоткасьць у палітыцы ўсіх членаў партыі, чоткасьць у палітыцы ўсёй КП(б)Б, чоткасьць работы на ідэалёгічным фронце набывае выключна важнае значэньне. Гэтае пытаньне павінна быць галоўным пры абгаварэньні даклада Оргбюро таварыства старых бальшавікоў, які вы будзеце слухаць.

ЦК КП(б)Б з свайго боку будзе ўсямерна дапамагаць разьвіцьцю працы таварыства старых бальшавікоў Беларусі, бо гэта нязвычайнае таварыства, гэта ёсьць таварыства піанэраў пралетарскай рэвалюцыі, таварыства старых барацьбітоў за справу рабочае клясы. Гэта ёсьць таварыства тых людзей, якія пад кіраўніцтвам партыі пачалі і зрабілі пралетарскую рэвалюцыю, падрыхтоўваючы яе доўгія дзесяцігодзьдзя ў неймаверных цяжкіх умовах царызму, ва ўмовах глыбокага падпольля.

Старыя бальшавікі па праву могуць заявіць, інакш і быць ня можа, так гэта і ёсьць на самой справе, што яны арганізавалі рабочую клясу на зьвяржэньне царызму, яны арганізавалі шырачайшыя масы пралетарыяту і працоўнага сялянства на ўстанаўленьне дыктатуры пралетарыяту, яны пачалі і зрабілі пралетарскую рэвалюцыю.

Задача ўсёй КП(б)Б, усіх маладых членаў партыі заключаецца ў тым, каб працягваць пачатую вамі справу.

Я ўказаў аб вялікай ролі таварыства старых бальшавікоў. Гэтая роля тым больш павялічваецца ва ўмовах нацыянальнай рэспублікі, яна набывае выключна важнае значэньне, бо ў нас, дзякуючы значнай колькасьці дробна-буржуазных элементаў, уплыў гэтай абстаноўкі на асобных мала ўстойлівых членаў партыі можа месьця месца і ў далейшым, у сувязі з чым могуць быць усякага роду хістаньні сярод асобных малаўстойлівых членаў партыі, якія як і да гэтага часу могуць заносіць дробна-буржуазны уплыў унутр КП(б)Б.

Задача кожнага падпольшчыка—старага бальшавіка Беларусі заключаецца ў тым, каб рашуча змагацца з гэтымі наносамі дробна-буржуазнага балота, каб наша КП(б)Б была зусім ачышчана ад гэтых наносаў.

Задача заключаецца ў тым, каб тым членам партыі, якія хочуць добрасумленна, па-бальшавіцку зжываць рэшткі нацыяналістычных перажыткаў, хочуць бальшавізавацца, каб ім усямерна дапамагчы перавыхаваць сябе.

Старыя бальшавікі гэта могуць і павінны зрабіць. Ім гэта лёгка удаецца, бо ў іх вялікая ленінская школа бальшавіцкага падпольля.

Задача старых бальшавікоў заключаецца яшчэ ў тым, каб дапамагчы многім маладым членам партыі, вышаўшым з карэннага насельніцтва БССР, як мага хутчэй атрахнуць з сябе нацыяналістычныя перажыткі і стаць дастойнымі прадаўжацелямі пачатай вамі справы.

За час барацьбы з нацыянал-дэмакратызмам і нацыянал-апартунізмам ЦК Камуністычнай Партыі Беларусі ўдалося выявіць, падцягнуць і выхаваць немалыя кадры бальшавікоў з мясцовага насельніцтва, якія змагаюцца за генэральную лінію партыі ва ўсіх пытаньнях сацыялістычнага будаўніцтва.

Але ёсьць яшчэ і такія, у якіх нацыяналістычныя перажыткі, можа і не па іх віне, яшчэ жывуць і зьяўляюцца грузам, мяшаючым хутчэйшаму перавыхаваньню ў духе бальшавізму. Гэтыя перажыткі перашкаджаюць і ў практычнай і ў палітычнай працы.

Кожны бальшавік-падпольшчык павінен у парадку грамадзкай працы і дома і на рабоце дапамагаць такім членам партыі, каб як мага хутчэй атрахнуцца ад рэштак нацыяналістычных перажыткаў, у каго яны яшчэ зусім ня вывятрыліся асабліва тым членам партыі, якія ўсебакова імкнуцца да зжываньня гэтых перажыткаў. А канчаткова зжыць нацыяналістычныя перажыткі—гэта значыць, стаць сапраўдным бальшавіком, гэта значыць стаць сапраўдным ленінцам.

Нямалую ролю таварыства старых бальшавікоў Беларусі павінна адыграць і ў справе ачысткі ідэалёгічнага фронту ў нацыянальна-культурным будаўніцтве. Тут мы яшчэ ня ўсё зрабілі. Мы разьбілі ідэалёгаў нацыянал-дэмакратызму, якія заваёўвалі ідэолёгічны фронт, як асноўную вышыню сваіх нацыянал-дэмакратычных пазыцый, але разьбіўшы гэтых буржуазных ідэолёгаў, мы яшчэ ня ўсё зрабілі для таго, каб на камандныя вышыні нацыянальна-культурнага фронту дастаткова паставіць бальшавікоў-пралетарыяў. Тых людзей, якіх мы паставілі на гэты вучастак працы, яшчэ мала, нехапае. Папаўненьне арміі культурных будаўнікоў павінна працягвацца і на далей.

Рабочая кляса БССР узялася па сапраўднаму за крышталізацыю ідэалёгічнага фронту, за сапраўднае правядзеньне дырэктывы т. Сталіна аб будаўніцтве культуры нацыянальнай па форме і сацыялістычнай па зьместу.

Але нам трэба з радоў пралетарыяту і лепшых нашых членаў партыі і далей вылучаць камандзіраў культурнага фронту, людзей новай пралетарскай школы, школы камуністычнай.

І старым бальшавікам-падпольшчыкам-вэтэранам пралетарскай рэвалюцыі таксама неабходна у гэтай галіне нацыянальна-культурнага фронту весьці немалую работу і далейшую мабілізацыю рабочае клясы і працоўнай інтэлігенцыі на ўсё большае ўзмацненьне фронту культурнай рэвалюцыі.

Нямалую ролю ваша таварыства ў сваёй працы павінна адыграць і ва ўсёй справе сацыялістычнага будаўніцтва наогул. Было-б глупа гаварыць, што ня ўсё старыя бальшавікі прымаюць актыўны ўдзел у сацыялістычным будаўніцтве. А хто-ж ня прымаў з старых бальшавікоў удзелу да гэтага часу? Ці-ж нам не вядома, што яны зьяўляюцца галоўнымі арганізатарамі сацыялістычнай рэканструкцыі ўсёй народнай гаспадаркі і ў горадзе і ў вёсцы.

Кожны з вас да гэтага часу на канкрэтных пастах, які даручаны партыяй, быў і ня мог ня быць арганізатарам новых форм сацыялістычнай працы. Новых мэтодаў працы, арганізатарам вялікіх нашых бальшавіцкіх тэмпаў па індустрыялізацыі СССР і па перадзелцы сельскай гаспадаркі на сацыялістычны лад. Інакш і быць ня магло і ня можа быць.

Але акрамя таго, што кожны з вас на сваім пасту канкрэтнай работы зьяўляецца арганізатарам і натхніцелем новага маладога пакаленьня па сацыялістычнай будоўлі, важна, каб і ваша таварыства, як грамадзка-партыйная адзінка была-б у цэлым мабілізуючым цэнтрам для ўсіх працоўных мас па сацыялістычнай будоўлі.

Вы павінны работу вашага таварыства паставіць так, каб па ім раўняліся ўсе грамадзкія арганізацыі ў тэмпах работ, у мэтадах работы, у размаху і ў падыходзе да выкананьня даручанай партыяй справы.

Рабочая кляса прывучылася арыентавацца на старыя бальшавіцкія кадры. Гэта правільна, бо раўняцца па старых бальшавіцкіх кадрах гэта значыць раўняцца на ленінскую палітыку, на палітыку нашага ЦК.

Мне цяжка гаварыць, у якой ступені Оргбюро старых бальшавікоў Беларусі такую ролю выканала ў сваёй рабоце. Вы аб гэтым пагаворыце, заслухаўшы даклад яго. Але ясна адно, што таварыства старых бальшавікоў, якое пасьля гэтай канфэрэнцыі будзе мець сваё выбранае праўленьне, безумоўна павінна быць мабілізуючым цэнтрам для ўсіх членаў КП(б)Б, для ўсяго пралетарыяту і працоўнага сялянства, арганізуючым вядучым зьвяном у агульнай арміі будаўнікоў сацыялізму, зьяўляючыся самай моцнай апорай ЦК КП(б)Б і надзейным праваднікам яго лініі.

І няма сумненьня, што так будзе, інакш быць ня можа, бо вядома,—там, дзе змагаюцца бальшавікі за справу, там справа заўсёды атрымоўвае сваё вырашэньне і вырашэньне бальшавіцкае, ленінскае.

Работу таварыства старых бальшавікоў нельга адарваць ад ўсяго сацыялістычнага будаўніцтва, нельга адарваць ад агульнай лініі нашай партыі. Нямысьліма існаваньне і работа таварыства старых бальшавікоў-падпольшчыкаў па-за лініяй ЦК, па сваёй асабістай лініі. Таварыства старых бальшавікоў ёсьць і павінна быць верным стражам і прыкладным праваднікам лініі ЦК УсеКП(б) і ЦК КП(б)Б. Асноўны сэнс стварэньня таварыства старых бальшавікоў заключаецца ў тым, каб гэтую старую армію лепшых рэвалюцыянэраў праз сваё таварыства ўвязаць з непасрэднымі практычнымі задачамі сацыялістычнай будоўлі, каб яна дапамагала ўсімі шляхамі мабілізаваць пралетарскія масы на выкананьне вялікіх пляноў сацыялістычнай будоўлі ў нашай краіне.

Яшчэ адну задачу я хацеў паставіць перад вашай канфэрэнцыяй,—гэта аб ролі старых бальшавікоў Беларусі, як кожнага ў паасобку, так і ўсяго таварыства ў напісаньні гісторыі КП(б)Б, як гісторыі герaічнай рэвалюцыйнай барацьбы нашай партыі і рабочай клясы.

Мы ня раз ужо гаварылі аб тым, што ў нас многа ёсьць фальсіфікатараў гісторыі нашай партыі наогул і ў прыватнасьці фальсіфікатараў гісторыі КП(б)Б.

Ліст т. Сталіна аб барацьбе з фальсіфікатарамі гісторыі нашай партыі, аб барацьбе з трацкісцкімі кантрабандзістамі, буржуазным лібэралізмам, асабліва павінен мабілізаваць увагу ўсёй нашай партыі і ў першую чаргу ўвагу старых бальшавікоў-падпольшчыкаў на бальшавіцкае выкладаньне гісторыі нашай партыі, бо гэта ёсьць гісторыя вялікай герaічнай барацьбы пралетарыяту і яго авангарду па ўтварэньня бясклясавага камуністычнага грамадзтва. Старыя бальшавікі-падпольшчыкі павінны быць арганізатарамі барацьбы з трацкісцкімі кантрабандзістамі, як і арганізатарамі барацьбы з нацыянал-дэмакратычнымі элементамі, прасоўваючымі ў гісторыю КП(б)Б ідэі дробна-буржуазнага нацыянал-дэмакратызму і бундызму. Таму роля вашага таварыства у гэтай працы выключна вялікая. На гісторыі КП(б)Б вучацца і ў далейшым будуць вучыцца цэлыя пакаленьні, як на гісторыі ўсёй нашай партыі вучацца і будуць вучыцца пакаленьні ўсіх краін, усяго часу: на ёй будуць рабочыя масы капіталістычных краін вучыцца як ліквідаваць у сабе капіталістычную сыстэму і ўстанаўліваць пралетарскую дыктатуру, як зьвергнуць яшчэ пануючы да гэтага часу ў Эўропе капіталізм, як устанаўліваць авангардную кіруючую ролю пралетарыяту ў перабудове жыцьця ўсяго чалавецтва.

Таварыства старых бальшавікоў СССР гэтаму пытаньню надае выключна важнае значэньне. Жывыя людзі, творцы гэтай гісторыі павінны стаяць на варце напісаньня гэтай гісторыі. Таварыства старых бальшавікоў у Беларусі ў гэтых адносінах павінна яшчэ больш прыкаваць увагу лепшых людзей нашай КП(б)Б да правільнага напісаньня бальшавіцкай гісторыі КП(б)Б. Ня гледзячы на тое, што КП(б)Б параўнальна маладая арганізацыя ў сваёй большасьці, у яе ёсьць свая слаўная бальшавіцкая гісторыя, таму што рабочая кляса ў Беларусі была, яна змагалася з царызмам, яна змагалася з буржуазіяй. Гэта змаганьне праводзілася пад кіраўніцтвам бальшавікоў падпольшчыкаў. І рабочая кляса Беларусі, па ўказаньні свайго авангарду—камуністычнай партыі, шла рука аб руку з пралетарыятам вялікіх прамысловых цэнтраў нашага вялікага Саюзу, устанаўлівала цесны саюз з працоўным сялянствам і арганізоўвала барацьбу за зьвяржэньне капіталізму і ўстанаўленьне дыктатуры пралетарыяту. І таму, гэтую гісторыю рэвалюцыйнай барацьбы рабочых Беларусі і яго авангарду КП(б)Б трэба напісаць так, каб на гэтай гісторыі вучылася наша маладое пакаленьне далейшым задачам сацыялістычнага праабразаваньня грамадзтва.

Да рэчы кажучы, гэты вучастак у КП(б)Б—напісаньне яе гісторыі, найбольш слабы вучастак. У гэтым, таварышы, трэба прызнацца адчынена. Па напісаньні гісторыі рэвалюцыйнага руху на Беларусі наогул і гісторыі КП(б)Б у асаблівасьці ў нас зроблена мала. Вазьміце нашы школы, ВНУ, Тэхнікумы,—па якіх падручніках у іх прападаецца гісторыя рэвалюцыйнага руху на Беларусі, гісторыя кіраваньня гэтым рэвалюцыйным рухам з боку бальшавіцкай партыі, як авангарду пралетарыяту. Такіх падручнікаў—бальшавіцка вытрыманых, у нас зусім мала. Можна адчынена сказаць, што сапраўдных падручнікаў, адпавядаючых фактычнаму становішчу, у нас амаль што няма да гэтага часу. Наша пакаленьне пакуль-што прымушана вучыцца па падручніках дробна-буржуазных гісторыкаў, у прыватнасьці да недаўняга часу карысталіся падручнікам Ігнатоўскага, гэтыя падручнікі фальсіфіцыруюць і няправільна зафіксавалі важнейшыя моманты разьвіцьця рэвалюцыйнага руху у Беларусі. Большасьць існаваўшых падручнікаў па гісторыі рэвалюцыйнай барацьбы на Беларусі і па гісторыі КП(б)Б былі напоўнены нацыянал-дэмакратычным духам, у іх праскальзывала ідэалізацыя дробна-буржуазных нацыяналістычных партый. У гэтыя падручнікі ўносілася тэндэнцыя паказаць раданачальнікам бальшавізму на Беларусі нацыяналістычныя беларускія і бундаўскія арганізацыі. А нам патрэбна напісаць нашы бальшавіцкія падручнікі па гісторыі КП(б)Б і па гісторыі разьвіцьця рэвалюцыйнага руху на Беларусі наогул. Яны нам патрэбны для выхаваньня нашага пакаленьня, якое вучыцца на гісторыі барацьбы пралетарыяту, на гісторыі барацьбы нашай бальшавіцкай партыі, як трэба будаваць сацыялізм, як павінна закаляцца на фронце сацыялістычнай будоўлі, улітваючы вопыт старой бальшавіцкай гвардыі ў сваю працу і жыцьцё.

Значыцца, пытаньню напісаньня бальшавіцкай гісторыі КП(б)Б таварыства старых бальшавікоў Беларусі павінна надаць выключна важнае значэньне. Кожны стары бальшавік-падпольшчык павінен прыняць самы актыўны ўдзел у гэтай важнейшай працы. Неабходна шляхам успамін і шляхам ужываньня ўсіх іншых мэтадаў даць сапраўдны матэрыял для напісаньня гісторыі рэвалюцыйнай барацьбы, гісторыі КП(б)Б. Вы—жывыя творцы гэтай гісторыі ў часы далёкага падпольля, вы павінны зорка сачыць за тым, каб гісторыю КП(б)Б не фальсіфіцыравалі малавопытныя пісьменьнікі-гісторыкі.

Барацьба з трацкісцкай кантрабандай, з нацыянал-апартуністычнай фальсіфікацыяй гісторыі КП(б)Б, барацьба з гнілым лібэралізмам у нас стаіць ня менш, а больш востра нават, чым ва ўсім Саюзе, чым ва ўсёй УсеКП(б).

Трэба не забываць тое, што перажыткі і традыцыі бундызму, нацыянал-апартунізму і нацыянал-шавінізму больш ўсяго заносяцца ў гісторыю рэвалюцыйнай барацьбы на Беларусі і ў гісторыю КП(б)Б, больш ўсяго могуць праскальзнуць ва ўсіх падручніках па гісторыі рэвалюцыйнага руху і па гісторыі КП(б)Б.

Шмат людзей, якія раней былі у дробна-буржуазных нацыянал-шавіністычных арганізацыях, нават і тады, калі яны перайшлі у КП(б)Б і становячыся па добрасумленнаму на шлях бальшавізму, часам зьбіваюцца з гэтага шляху бальшавізму і імкнуцца дзе-небудзь адзначыць сваю мінулую ролю ў гісторыі рэвалюцыйнай барацьбы і заднім чыслом вастанавіць сваю ролю, як ролю бальшавіка, што не адпавядае сапраўднасьці.

Мы павінны адвесьці адпаведнае месца ўсякім дробна-буржуазным нацыяналістычным арганізацыям пры напісаньні гісторыі разьвіцьця рэвалюцыйнага руху на Беларусі. Але месца гэта павінна быць адведзена па заслугах, паказваючы, як гэтыя дробна-буржуазныя арганізацыі вялі здрадніцкую палітыку з капіталізмам і з абшарнікамі і абманвалі рабочых і працоўнае сялянства, зьбівалі іх з правільнага рэвалюцыйнага шляху, і паказаць, як бальшавізм змагаўся з гэтымі буржуазнымі арганізацыямі, якія ігралі на многіх этапах прама контррэвалюцыйную ролю.

Мы можам ў радзе выпадкаў адзначыць і рэвалюцыйную ролю у асобныя пэрыяды гэтых арганізацый па барацьбе з царызмам, але ні ў якім разе ня можам дапусьціць прымешваньня традыцый і перажыткаў дробна-буржуазных партый ў гісторыю КП(б)Б.

Тут мы павінны стаць бальшавіцкай сьцяной і абараняць чыстату бальшавіцкай гісторыі партыі. Ніякіх кампрамісаў, ніякіх уступак тут не павінна быць.

Гісторыя КП(б)Б павінна быць чыстай, ленінскай гісторыяй.

Значыць тут старыя бальшавікі-падпольшчыкі, як творцы гэтай гісторыі, павінны выйсьці на перадавыя пазыцыі. Яны павінны напісаць гэтую гісторыю, як яе творцы.

Ваша канфэрэнцыя, пры абгаварэньні пытаньняў, якія стаяць у парадку дня, ня можа прайсьці міма і сучасных задач, якія стаяць перад нашай партыяй.

Галоўнейшая задача на даным этапе, якая стаіць перад КП(б)Б—гэта задача 100 проц. ажыцьцяўленьня ў блізкейшыя дні пляну вясеньняй пасеўнай кампаніі, а таксама разгортваньне калгаснага гандлю і арганізацыя справы па вырабу тавараў для рынку шырокага спажываньня. Гэтыя задачы на даным адрэзку часу зьяўляюцца вядучымі і рашаючымі.

Кожны з вас, працуючы на сваім пасту, павінен галоўную сваю ўвагу зьвярнуць на гэты вучастак работы. Вы павінны праверыць і самі сабе і іншыя арганізацыі, як яны змагаюцца за выкананьне пляну 3-яй бальшавіцкай вясны, як вясны рашаючай, для скончаньня пяцігодкі ў 4 гады.

А трэба сказаць, што мы крыху спазьніліся з вясеньнім севам. Мы павінны былі яго ўжо да гэтага часу скончыць. Праўда, за апошнія дні мы падцягнуліся. Тав. Рачыцкі гаварыў, што ўжо ёсьць 86 проц. выкананьня саюзнага пляну. Але гэтага мала. Кліматычныя ўмовы бягучай вясны такія, што было-б вялікім дасягненьнем для ўсёй КП(б)Б і для ўсёй рабочай клясы і калгасьнікаў, каб мы да гэтага часу сеўбу ўжо скончылі.

Надвор'е гаворыць аб тым, што ранні пасеў можа даць ў паўтары разы большы ўраджай чым позьні пасеў. Хаця традыцыі беларускага селяніна, занесеныя ім ў калгас, і зводзяцца да таго, што авёс можна сеяць і на «сёмым тыдні» мы ня можам апраўдаць наша адставаньне з севам па матывах гэтых старых традыцый селяніна.

Трэба сказаць, што некаторыя арганізацыі тут проста праморгалі ў правядзеньні пасеўнай кампаніі, аказаліся мала арганізаванымі.

Да прадапошняй пяцідзёнкі Беларусь па выкананьню пасеву цягнулася ў хвасьце і толькі апошнія 5 дзён мы крыху выраўняліся, падцягнуліся.

Наша задача заключаецца ў тым, каб напрагчы ўсе сілы, усе сродкі на тое, каб да 15, максымум да 17—18 чэрвеня скончыць на ўсе 100 проц. вясновую сяўбу.

Праўда мы паставілі перад сабой не малую задачу ў гэтую вясну па пашырэньню пасеўнай плошчы яравога кліну, гэтага году супроць мінулага, яшчэ павялічыць яравы клін на 600 тыс. га, пры чым па ільну мы пашыраем клін з 160 тыс. га да 320 тыс. га. Калі ўзяць засеяную плошчу ў гэтым годзе у параўнаньні з мінулымі годамі, то мы ўжо перакрылі плошчу мінулага году, але мы ня можам стаяць на адным месцы не пашыраючы пасеўны клін.

Пасеўная плошча пад яравыя павінна быць пашырана ня менш як на 600 тыс. га.

Мы павінны за гэта па бальшавіцку драцца. Магчымасьці ў нас для гэтага ёсьць.

Плян рэальны і выканаць яго мы абавязаны чаго-б гэта не каштавала.

Таму пытаньне аб скончаньні вясеньняй пасеўкампаніі, на вашай канфэрэнцыі таксама павінна заняць адно з першачарговых месц.

ЦК КП(б)Б зрабіў ўсё для таго, каб выканаць плян 3-яй бальшавіцкай вясны. Усе члены бюро ЦК і ЦК, усе наркомы, усе кіруючыя цэнтральныя работнікі пасланы ЦК на пасеўную кампанію ў вёску, якія знаходзяцца там больш месяца, але відавочна ў радзе арганізацый, у радзе раёнаў была слабая падрыхтоўка да вясеньняй пасеўнай кампаніі.

Паўтараю, баявым лёзунгам у рабоце вашай канфэрэнцыі павінен быць лёзунг хутчэйшага скончаньня пляну вясеньняй сяўбы 3-яй бальшавіцкай вясны. Гэта галоўная задача бягучага часу.

Яшчэ хачу застанавіцца на важнейшых пытаньнях—гэта аб разгортваньні савецкага гандлю і аб пашырэньні тавараў шырокага спажываньня, згодна апошніх пастаноў ЦК УсеКП(б) і СНК Саюзу.

Па пытаньню разгортваньня савецкага гандлю і павялічэньня тавараў шырокага спажываньня, трэба сказаць, што мы, адчынена прызнаючыся, яшчэ мала чаго зрабілі ў гэтым напрамку. Пытаньні савецкага гандлю—адна з галоўнейшых задач, якая стаіць перад нашай партыяй у галіне эканамічнай палітыкі. Гэта справа зьвязана з арганізацыяй лепшага забясьпечаньня рабочае клясы. Гэта справа зьвязана з лепшым снабжэньнем таварамі шырокага спажываньня калгасьнікаў. Гэта справа зьвязана далейшым зжываньнем супярэчнасьцяй паміж горадам і вёскай, а значыць і зьвязана з далейшым узмацненьнем саюзу рабочае клясы з сялянствам на новай вытворчай базе, на базе змыканьня сацыялістычнай індустрыі з калгаснай сельскай гаспадаркай. Так трэба падыходзіць да гэтага пытаньня.

Калгасьнікі і працоўныя сяляне-аднаасобнікі ў асноўным правільна разумеюць апошнія пастановы ЦК УсеКП(б) і СНК Саюзу пра магчымасьць продажу лішкаў сельскагаспадарчых прадуктаў пасьля выкананьня пляну загатовак, на савецкіх рынках па цэнах, якія складаюцца на рынак.

Таму мы наглядаем вялікі прыток сельскагаспадарчых прадуктаў на рынкі, і ў шэрагу раёнаў БССР калгасны гандаль разгортваецца ня дрэнна. Я сам бачыў у Слуцку, Старых-Дарогах, Рагачэве, Воршы, Полацку, Лепелі і іншых гарадох значнае павялічэньне савецкіх базараў. Калгасьнікі і сяляне аднаасобнікі пайшлі насустрэч гэтым пастановам партыі і Ураду Саюзу. Больш таго, мы маем пэўную тэндэнцыю на рынку—гэта зьніжэньне рынычных цэн.

Пытаньню разгортваньня калгаснага гандлю трэба надаць выключна важнае значэньне. А да рэчы кажучы, ў нас некаторыя арганізацыі туга паварачваюцца ў гэтай справе і мала садзейнічаюць разьвіцьцю савецкіх базараў. У некаторых гарадох БССР дадумаліся да таго, што замест дапамогі адчыненьню калгасных ларкоў у раёнах рабочага насельніцтва, адводзяць у ЗРК асобныя полкі для гандлю калгасьнікаў і што продаж з гэтых полак можа праводзіцца толькі членам ЗРК, што зьяўляецца простым скажэньнем палітыкі партыі ў разгортваньні калгаснага гандлю. А ў шэрагу месц дадумаліся да таго, што робяць просты тавараабмен.

Ва ўсякім разе мы яшчэ маем многа бюрократычных скажэньняў па лініі работы ў разгортваньні калгаснага гандлю, з якімі трэба весьці самую бязьлітасную жорсткую барацьбу. Вядучы рашучую барацьбу з ўсякага рода скажэньнямі ў галіне разгортваньня калгаснага гандлю, мы адначасова павінны, як мага мацней, націскаць на большую выброску тавараў шырокага спажываньня на рынак, каб мы маглі сустрэць прыток сельскагаспадарчых прадуктаў праз савецкія базары вялікай хваляй прам тавараў. Нам гэта патрэбна для таго, каб ўжо зараз, у чэрвені і ліпені месяцах, калгасьнікі, калгасы і аднаасобнікі па сапраўднаму рэалізавалі палітыку нашай партыі, выражаную ў апошніх пастановах аб калгасным гандлі, і на гэтай аснове хуткімі тэмпамі скончылі пасеўную кампанію і сапраўды рыхтаваліся-б да ўборачнай кампаніі, за рэалізацыю ўраджаю, каб калгасьнікі, калгасы, а таксама аднаасобнікі адчувалі тое, што чым больш яны зьбяруць ураджаю, тым больш яны атрымаюць карысьці і для калгаса і для сябе, скарыстоўваючы савецкія базары, каб на гэтыя базары мы маглі ўжо даць неабходную колькасьць тавараў шырокага спажываньня. Гэта ў вялікай ступені будзе дапамагаць бальшавіцкай уборцы засеяных палёў.

На вялікі жаль, у нас яшчэ многа гаспадарчых арганізацый слаба паварачваюцца ў галіне павялічэньня вырабу тавараў шырокага спажываньня і ў галіне паскарэньня таваразвароту. Трэба сказаць, што наша ўстаноўка заключаецца ў тым, каб мы значна скарачалі ўнутраныя патрэбнасьці ўстаноў у таварах шырокага спажываньня для таго, каб больш знайсьці тавараў для шырокага спажываньня, выкінуўшы іх на савецкія рынкі з мэтай сустрэчы разгорнутага калгаснага гандлю таварамі шырокага спажываньня.

Але, як па частцы арганізацыі дадатковага вырабу, так і шляхам павялічэньня з маючыхся рэсурсаў тавараў шырокага спажываньня, мы паварачваемся вельмі слаба,—больш гаворым, вызначаем пляны і малаката ў гэтых адносінах робім. А ёсьць прамыя выпадкі замаражваньня таваразвароту. Трэба не забываць, што гэта ёсьць вялікая задача, я бы сказаў, адна з галоўнейшых задач на даным этапе сацыялістычнага будаўніцтва, над выкананьнем якой павінны працаваць усе члены КП(б)Б, уся рабочая кляса, усе нашы гаспадарчыя і савецкія арганізацыі. Трэба на справе, практычна, па-баявому рэалізаваць дырэктывы ЦК УсеКП(б) па расшырэньні і павялічэньні тавараў шырокага спажываньня на шырокі рынак і па разгортваньні калгаснага гандлю. Ніякія адгаворкі і спасылкі на аб'ектыўныя прычыны прыняты пад увагу быць ня могуць. Мы павінны дабіцца бальшавіцкай рэалізацыі гэтых дырэктыў.

Задача таварыства старых бальшавікоў заключаецца ў тым, каб гэтыя вузлавыя пытаньні палітыкі нашай партыі на даным адрэзку часу, калі мы пераходзім да максымальнага разгортваньня таваразвароту на падставе арганізацыі калгаснага гандлю і, праз гэты шлях, наладжваньня снабжэньня рабочай клясы і забясьпечаньня таварамі калгаснага сялянства,—каб гэтыя вузлавыя пытаньні ўсім ажыцьцяўляць па-баявому, па-бальшавіцку. Мы павінны патрабаваць чоткай баявой работы ад кожнага з нас, дзе-б хто не працаваў, і ад ўсіх арганізацый. Гэта пытаньне павінна занімаць у рабоце вашай канфэрэнцыі адно з першачарговых месц. Канфэрэнцыя павінна мабілізаваць увагу ўсіх працоўных мас БССР і ўсіх членаў свайго таварыства на выкананьне гэтай важнейшай палітычнай і эканамічнай задачы.

Ваша канфэрэнцыя ня можа прайсьці і міма складаючайся міжнароднай абстаноўкі ў сучасны пэрыяд.

Крызіс капіталістычнай эканомікі ўсё больш разьвіваецца і, як відаць з апошніх матэрыялаў, ніякага прасьвету ў ліквідацыі гэтага крызісу няма ні ў аднэй капіталістычнай краіне. Да гэтага часу капіталістычныя дыплёматы і эканамістыя не знайшлі (да і няма ў прыродзе) тых рацэптаў, якія дапамаглі-б хоць крыху выраўняць за гінўшую і расшатваючуюся кан'юнктуру капіталістычнай эканомікі. Вырашэньне гэтага крызісу капіталізм знаходзіць у вайне, у першую чаргу у інтэрвэнцыі Савецкага Саюзу.

Такім чынам, ваенная небясьпека ўсё больш абвастраецца. Капіталізм, рэарганізуючы сваю армію, па новаму растаўляючы свае сілы, рыхтуе ваенны напад на СССР. І калі нашай партыі, Савецкаму ураду ўдавалася адцягнуць вайну, да гэтага часу мы ўнікалі ўзброеных канфліктаў з капіталістычнымі дзяржавамі, то гэтага каштавала нашай партыі вялікіх усілій.

Аб пасіленьні пагрозы ваеннай небясьпекі сьведчаць і такія факты, як паездка Пілсудзкага ў Румынію і па звароту яго—пасылка ў Румынію начальніка генэральнага штаба польскай арміі і далей—абяцаньне румынскага караля прыехаць «у госьці» у Варшаву. Гэта ўсё гаворыць аб тым, што ваяўнічы фашызм рыхтуе вайну супроць СССР шляхам устанаўленьня вайсковага саюзу паміж Польшчай, Румыніяй і іншымі капіталістычнымі краінамі. Як Пілсудзкі, так і начальнік генэральнага штабу польскай арміі сядзяць у Румыніі таму, што яны хочуць зрабіць румынскую армію надзейнай апорай французскага і польскага імпэрыялізму, пры дапамозе якой можна было-б пачаць вайсковую інтэрвэнцыю СССР. Трэба думаць, што польскія генэралштабісты выконваюць дырэктыву імпэрыялістычнай Францыі па рэарганізацыі румынскай арміі, і, імення, таму наглядаюцца такія выпадкі, што на чале шэрагу армейскіх частак Румыніі ставяцца французскія і польскія афіцэры.

Зараз можна ўбачыць на дыплёматычным гарызонце ўсякія пэратурбацыі капіталістычных сіл, якія праходзяць за шырмай канфэрэнцыі «па разбраеньні». За гэтай шырмай канфэрэнцыі вядзецца праца па стварэньні вялікай эўрапэйскай кааліцыі супроць Савецкага Саюзу. Мы наглядаем фашызацыю многіх эўрапэйскіх капіталістычных дзяржаў, устанаўленьне фашысцкай сыстэмы дзяржаўнага кіраваньня ў эўрапэйскіх краінах. Апошнія факты аб гэтым яскрава сьведчаць,—зьмена ўраду ў Нямеччыне, зьмена японскага ўраду,—гэта рэчы аднаго і таго-ж парадку. Акрамя таго, у Францыі мы бачым пасіленьне ваяўнічага імпэрыялізму, на чале якога стаіць Эрыо. У Нямеччыне найбольш адалёна ўкараняецца фашысцкая сыстэма—дыктатура буйнага капітала. Гітлераўцы зьмянілі Брунінга фон Папенам, стварылі новы габінэт, а міністр гэтага новага ўраду фон-Гайн заявіў ужо, што ён, як міністр унутраных спраў, лічыць сваім абавязкам заявіць, што «лепшай формай дзяржаўнага кіраваньня для дзяржавы, займаючай цэнтральнае месца ў Эўропе (гэта значыць Нямеччына) ёсьць манархізм».

З гэтага відаць, як абстаіць справа.

Фон-Папен—прэм'ер міністр Нямеччыны заяўляе, што выхад з стварыўшагася занялага эканамічнага становішча Нямеччыны можа быць толькі за конт наступу на працоўныя масы і за конт вялікіх ахвяр з іх боку.

А фон-Гайн — міністр унутраных спраў—заяўляе, што «лепшай формай будзе манархізм», а разам атрымаўся на нямецкім гарызонце сапраўды манархічны фон.

Пры складаньні фон-Папенаў і фон-Гайнаў выходзіць сапраўды ня прыкрыты манархічны фон.

Гэта паказвае на тое, што буйны капітал эўрапэйскіх дзяржаў ня мірыцца на сучасным этапе ні з якімі капрысамі і адчынена ўстанаўляе агаленую фашыстоўскую дыктатуру.

Гэта сьведчыць аб тым, што Нямеччына пайшла па шляху Польшчы 1926 г. і стварае ў сябе адчыненую фашыстоўскую дыктатуру.

Розьніца ў тым, што ў 1926 г. Пілсудзкі стварыў адчынены пераварот і ўстанавіў фашыстоўскую дыктатуру, а гітлераўцы ў Нямеччыне гэты пераварот робяць больш завуаліраваным шляхам, праз пераходную фігуру фон-Папена.

І так Нямеччына па сутнасьці цалкам стала на шлях фашыстоўскай дыктатуры.

У Францыі—перамена ўраду пасьля забойства белагвардзейцамі прэзыдэнта Думэра, таксама ёсьць высоўваньне на арэну найбольш ваінствуючага імпэрыялізму Францыі. Гэта клоніць усё да таго, што пытаньне вайны зьяўляецца не пытаньнем тэорэтычным, а пытаньнем рэальным.

Гэта сьведчыць аб тым, што капіталізм, робячы ўнутраную пэратурбацыю, шалёна рыхтуецца да вайны і ў першую чаргу да ўзброенага нападу на СССР.

У сувязі з гэтым наша задача заключаецца ў тым, каб усямерна ўзмацніць абароназдольнасьць нашай краіны і боездольнасьць нашай Чырвонай арміі. Гэту задачу трэба паставіць і на вашай канфэрэнцыі, як адну з самых галоўных задач.

Мы павінны быць гатовымі ва ўсякую хвіліну да ўсякага рода нечаканасьцяў, таму павінны ўсебакова ўзмацняць боездольнасьць Чырвонай арміі, сур'ёзна, па баявому ставіць пытаньне аб ваенізацыі працоўных.

Старыя бальшавікі-падпольшчыкі і тут павінны праявіць сваю перадавую арганізуючую ролю. Яны павінны паказаць усім маладым камуністам і камсамольцам у асаблівасьці, што дзе-б хто з нас не знаходзіўся, на любым пасту сацыялістычнага будаўніцтва,—кожны з нас зьяўляецца перш за ўсё салдатам вялікай арміі пралетарскай рэвалюцыі і таму ўсе мы павінны добра ўмець уладаць зброяй, метка страляць і быць сапраўднымі салдатамі пралетарскай Чырвонай арміі.

А трэба сказаць, што справа ваенізацыі сярод працоўных і сярод членаў КП(б)Б і КСМ абстаіць не зусім у парадку. Некаторыя члены партыі і камсамольцы забыліся, што ім трэба навучыцца добра страляць, што ім трэба вывучыць ваенную тактыку і тэхніку будучай вайны, забыліся што камуністы і камсамольцы павінны пападаць у цэль метка і не даваць промаху.

І так, таварышы, ў рабоце вашай канфэрэнцыі першачарговае месца павінны заняць такія пытаньні: пасеўная кампанія, пытаньне разгортваньня калгаснага гандлю, разгортваньне вырабу тавараў шырокага спажываньня, ваенізацыя ўсіх працоўных а таксама членаў КП(б)Б і КСМ, узмацненьне абароназдольнасьці краіны і баяздольнасьці Чырвонай арміі, задача далейшай бальшавізацыі КП(б)Б, работа над падцягваньнем ідэйнага ўзроўню ўсіх членаў КП(б)Б, напісаньне бальшавіцкай гісторыі КП(б)Б і разьвіцьця рэвалюцыйнага руху на Беларусі.

Гэтыя задачы зьяўляюцца задачамі аднаго і таго-ж парадку і зьяўляюцца састаўнымі часткамі агульнай задачы па сацыялістычнаму будаўніцтву.

Над выкананьнем усіх гэтых частак агульнай задачы сацыялістычнага будаўніцтва мы павінны працаваць не пакладаючы рук па бальшавіцку, па баявому.

Таварыства старых бальшавікоў Беларусі павінна даць бальшавіцкі ўзор па вырашэньню ўсіх гэтых пытаньняў, паставіўшы іх на сваёй канфэрэнцыі ва главу ўгла.

Дазвольце таварышы, на гэтым скончыць сваю прывітальную прамову і яшчэ раз перадаць бальшавіцкае прывітаньне ад ЦК партыі Беларусі і пажадаць пладатворнай работы вашай канфэрэнцыі.

Няхай жыве старая гвардыя ленінцаў, падпольшчыкаў бальшавікоў Беларусі і ўсяго СССР!

Няхай жыве ЦК камуністычнай партыі бальшавікоў і правадыр пралетарыяту і камуністычнай партыі тав. Сталін!

(Гучныя працяглыя воплескі, інтэрнацыянал).

Упаўнаваж. Галоўлітбелу № А-53.

Гандлюючыя арганізацыі Бабруйску, Камарына

павінны выправіць памылкі ў арганізацыі калгасных базараў

Пакласьці канец апартуністычнай недаацэнцы калгаснага гандлю

Бабруйск. (Наш кар.). Праведзеньне першага арганізаванага калгаснага выезду 5 чэрвеня на савецкі базар не паслужыла для бабруйскіх арганізацый стымулем для далейшай работы па разгортваньні калгаснага гандлю.

Пасьля першага выезду наступіла поўнае зацішша. Раённыя арганізацыі палічылі на арганізацыі першага выезду сваю справу скончанай, аддаўшы далейшае разгортваньне калгаснага гандлю на самацёк.

Гандлюючыя арганізацыі, якія 5 чэрвеня ўстанаўлялі на рынку свае ларкі (Белгандаль, ЗРК швэйнай фабрыкі), пасьля базару свае ларкі зьнялі. Астатнія-ж арганізацыі хоць і пакінулі на базары свае ларкі, але не патурбаваліся аб забясьпечаньні іх належнымі таварамі, у выніку гэтыя ларкі пустуюць.

Пытаньне аб адводзе памяшканьняў для гандлю калгасаў і да гэтага часу застаецца вісячым у паветры. Гарадзкі савет, ня гледзячы на катэгарычныя дырэктывы раённага камітэту партыі, упарта не жадае адводзіць памяшканьняў.

Гэта робіцца ў той час, калі на рынку дзесяткі крам стаяць пустымі. Памяшканьне базару, які нядаўна пабудаваны, напалову пустуе.

У выніку такіх бюракратычных адносін да калгаснага гандлю, калгасам прыходзіцца прадаваць сваю прадукцыю выключна з вазоў. 12 чэрвеня меў месца выпадак, калі калгас «Чырвоны Ўсход» на працягу некалькі гадзін дабіваўся атрыманьня гандлёвага памяшканьня і, не атрымаўшы яго, прымушаны быў гандляваць мясам з возу пад дажджом.

Сярод асобных арганізацый і адказных работнікаў існуюць яўна варожыя настроі і тэндэнцыі, якія зводзяцца да імкненьня нажыцца на калгасным гандлі. Так, адзін з каапэратараў ЗРК камбінату на запытаньне аб адкрыцьці ларка для гандлю калгасу заявіў:

— «Якая нам карысьць ад таго, што калгас будзе прадаваць свае прадукты проста рабочаму ў рукі. Нам гэта ня выгодна».

ЗРК камбінату, загадчыкам гандлёвага аддзелу якога зьяўляецца «зубр» гэтых слоў, упарта трымаецца сваёй нэпманскай «тэорыі» і да гэтага часу не адкрыў на рынку ніводнага ларка.

Раённыя арганізацыі ў сувязі з пастановамі партыі і ўраду аб разгортваньні калгаснага гандлю не патурбаваліся давесьці да кожнага калгасу дакладных плянаў здачы таварнай прадукцыі (падэкадна), што не дае магчымасьці асобным калгасам арыентавацца ў выкананьні сваіх абавязкаў перад дзяржавай.

Ніхто не заняўся да гэтага часу палепшаньнем дабрабыту самога базару. Усё засталося па-старому. Да гэтага часу ня вылучаны нават загадчык базару, няма лёзунгаў і плякатаў, якія-б папулярызавалі пастановы партыі і ўраду аб калгасным гандлі, няма правільнай расстаноўкі ўдзельнікаў на базары. У самай гушчы ручнога гандлю можна ўбачыць паўдзесятка фурманак, на базары брудна. Аб такіх рэчах, як адкрыцьце чайной, бюро даведак,—ніхто да гэтага часу і не падумаў, ня гледзячы на тое, што раённы камітэт партыі даў катэгарычную ўстаноўку па ўсіх гэтых пытаньнях.

Такое ігнараваньне разгортваньня калгаснага гандлю зьяўляецца нічым іншым, як дзейнасьцю, накіраванай на зрыў праведзеньня важнейшых гаспадарча - палітычных мерапрыемстваў партыі і ўраду. Гэтаму ігнараваньню павінен быць дадзены бязьлітасны адпор.

На аснове ўлічваньня дадатных і адмоўных бакоў праведзеньня першага калгаснага базару раённыя арганізацыі павінны ў самы кароткі тэрмін забясьпечыць усе ўмовы для самага шырокага разгортваньня калгаснага гандлю.

А. Дамброўскі

Улічыць памылкі замацаваць посьпехі

КАМАРЫН. 5 чэрвеня адбыўся ў Камарыне першы калгасны базар. 7 калгасаў раёну арганізавана выехалі на базар з рыбай, малаком, маслам, мясам, крупамі. Калгас «Рухавік рэвалюцыі» вывез сваю прамысловую прадукцыю — тавар—воз абодзьдзяў.

Калгас «Дняпроўскі араты» вывез на базар буйную рыбу і прадаваў па 3 р. кілё, а дробную—па 1 р. 50 кап. кілё.

Для абслугоўваньня базару райсаюз і Белгандаль арганізавалі ларкі з прамтаварамі. Асартымэнт тавараў у гэтых ларкох усё-ж быў недастатковы. Такія «дробязі», як зубныя шчоткі, календары, кніжкі, карціны,—ня гледзячы на наяўнасьць іх на базах, ня былі выкінуты на базар. Ня гледзячы на поўную магчымасьць райсаюз не арганізаваў на калгасным базары чайной. На базары райсаюз трымаў сябе ў ролі «памочніка» і ня ведаючага сваёй ролі гледача.

Як сябе трымаць на калгасным базары, што рабіць—райсаюз чотка не ўявіў. Ён загадзя не ўлічыў пакупную здольнасьць рынку, не арганізаваў купілю за наяўныя грошы ў калгасаў і таму быў выпадак, калі адзін калгас павёз назад не прададзены тавар.

Ня гледзячы на непадрыхтаванасьць да базару, усё-ж цэны на прадукты значна зьнізіліся. Цана на малако з 1 руб. за літр зьнізілася да 60 кап., масла—з 11 руб. за фунт, да 7 руб. і г. д.

Пры ўсіх сваіх недахопах першы калгасны базар сябе ў асноўным апраўдаў. Памылкі, якія былі дапушчаны ў арганізацыі першага калгаснага базару, павінны быць улічаны і выпраўлены.

А. Кужалеў.

Сярод калгасных вазоў

11 гадзін раніцы. Вы, як і сотні іншых рабочых і служачых, з кошыкам у руках сьпяшаецеся ў напрамку да Віленскага:

— Сёньня савецкі базар.

Не даходзячы да пляцу ўжо чутно, як палошча вецер чырвоныя стужкі лёзунгаў, як хрыпяць і стукаюць капытамі коні, як трукаюць цяжкія колы вазоў.

— Гэй, эй!—крычыць хурман-калгасьнік, прабіраючыся з цяжкасьцю праз натоўпы людзей з кошыкамі.

700 падвод! 700 калгасьнікаў, беднякоў і серадняком-аднаасобнікаў сёньня прывезьлі свае прадукты пралетарскаму гораду. Мяса, сыры, яйкі, тварог, сьмятана, бульба масла—калі ласка, бяры ў любой колькасьці.

А побач выцягнуліся ў рад ларкі, магазыны Па ініцыятыве Менрайпрамсаюзу, МЦРК, Белгандлю, ТПЮ, ЗРК друкарні імя Сталіна і ЗРК абутковай фабрыкі было пабудавана 19 ларкоў, адкрыта чайная, лекарскі пункт і кансультацыйнае бюро.

І чутно, як калгасьнікі і бедлякі ды серадлякі-аднаасобнікі адказваюць гораду.

Запытаньне спажыўца-рабочага:

— Колькі каштуе масла!

Адказ:

— Ня дорага, 6 руб. фунт.

(Учора яно каштавала 9 руб.).

— А мяса?—8 руб. кілё.

З боку чатна гвагаюць гусі.

— А колькі тусачка, маладзіца.

— 25 руб. штука. Каму.

— Дорага, дорага, цётачка...

І цётка сароміцца, маўчыць... усе так просяць, і яна..:

Учора, і раней мяса каштавала 7 руб фунт, сёньня 3—4 руб., яйкі ўчора—4 руб., сёньня—3—3,50 руб.

Літр малака калгасьнікі пад канец дню аддавалі за 90 кап.—1 руб., тварог—2 р. 50 кап.

Цана на ўсе прадукты прыкметна панізілася.

У арганізаваных ларкох цана на прамтавары параўнаўча была таксама нявысокая. Добрая паддзёўка на ваце каштавала 20 руб., мэтр двайнога сукна—15 руб., панчохі 1—60 кап. У чайной—камплект прыгатаваньняў—60 к., порцыя хлеба 5 кап.

Віленскі рынак параўнаўча арганізаваны быў добра.

Зусім іншы малюнак наглядаўся на пляцы Парыская Камуна.

Там таксама біў пульс гандлю, толькі ня цалкам культурнага савецкага гандлю. На 1000 вазоў было арганізавана толькі 12 ларкоў, і тыя пустыя з аднастайным асартымэнтам рэчаў. Менгарсавет, відаць, ня улічыў патрэб базару. Магазын № 13—і зараз магазын — ніякай чайнай там не адкрыта. Загадчык магазыну кажа, што да яго нават ніхто не зварочваўся па гэтым пытаньні. Ён нават ня ведае аб тым, што згодна дырэктывы гарсавету з магазыну № 13 павінна быць абсталявана чайная. І вось вынік: прадукты на гэтым рынку каштавалі даражэй, бо тут калгасьніка-удзельніка базару чаем паіў прыватнік. Тут былі і чай і рыба. Прыватнік добра падрыхтаваўся: ён нават наварыў бульбы, і ў чыгунох павыносіў на рынак—калі ласка, за два рублі заўсёды можна... гарачая.

12 ларкоў на гэтую масу падвод—бязумоўна недастаткова.

У асноўным эфэкт базару значны, і каб ня дождж, які рынуў у 3 гадз. дню, вынікі другога савецкага базару ў Менску былі-б значна большыя.

(Белта).

Да ўсебеларускага зьлёту ўдарнікаў вучобы

Мабілізаваць пралетарскую грамадзкасьць на поўнае ажыцьцяўленьне пастановы ЦК аб школе

Падрыхтоўку—на баявыя рэйкі

21 чэрвеня ў г. Менску адбудзецца Ўсебеларускі зьлёт ударнікаў вучобы. На зьлёце будзе каля 250 ударнікаў—вучняў, настаўнікаў, піянэраў.

Задача зьлёту—падвесьці вынікі барацьбы за рэалізацыю пастановы ЦК УсеКП(б) і ЦК КП(б)Б аб школе, выявіць лепшы вопыт у будаўніцтве палітэхнічнай школы Маркса-Леніна з тым, каб пакласьці яго ў аснову падрыхтоўкі да новага навучальнага году.

На зьлёце будзе заслуханы даклад Наркамасьветы аб выніках сёлетняга навучальнага году, рэалізацыі пастаноў ЦК УсеКП(б) і ЦК КП(б)Б аб школе, аб падрыхтоўцы да новага навучальнага году. З дакладам аб барацьбе за будаўніцтва палітэхнічнай школы выступіць Менская ФЗС. Потым будуць працаваць сэкцыі па прадметах.

Зьлёт ударнікаў вучобы мае вялізарнае палітычнае значэньне. Гэта абавязвае ўсе арганізацыі разгарнуць баявую падрыхтоўку да зьлёту, забясьпечыць шырокі ўдзел у ім пралетарскай грамадзкасьці.

Аднак Наркамасьветы пакуль што праяўляе маруднасьць і непаваротлівасьць, якая пагражае зрывам зьлёту. Да Ўсебеларускага зьлёту ўдарнікаў вучобы застаецца зусім мала часу. Падрыхтоўка да зьлёту павінна быць пастаўлена на баявыя рэйкі

Бяз удзелу Наркамасьветы і пралетарскай грамадзкасьці

Учора скончыў сваю работу зьлёт ударнікаў вучобы—піянэраў і вучняў школ г. Менску і прыгараднага раёну. У зьлёце прымала ўдзел каля 200 ч. піянэраў і школьнікаў.

У задачы зьлёту ўваходзіла падвесьці вынікі барацьбы за рэалізацыю пастановы ЦК партыі аб школе і наметціць канкрэтныя мерапрыемствы работы піянэраў і школьнікаў у летні час і на новы навучальны год.

З дакладам аб выніках навучальнага году на зьлёце выступіў прадстаўнік Менскага гарана т. Мееровіч. На зьлёце пад кіраўніцтвам лепшых мэтадыстаў-пэдагогаў, навуковых працаўнікоў і піянэр-важатых працавалі рад сэкцый па асобных прадметах.

Нельга не адзначаць таго факту, што Наркамасьветы і ЦК ЛКСМБ спазьніліся з дачай дырэктыў аб праведзеньні зьлёту і таму падрыхтоўка да апошняга ня была разгорнута чалежным чынам. Дырэктывы былі спушчаны па школах тады, калі школы ўжо скончылі работу.

Па лініі Менскага гаркому партыі было дано паказаньне забясьпечыць у зьлёце ўдзел пралетарскай грамадзкасьці. На вялікі жаль на зьлёце ня было відаць прадстаўнікоў фабрык, заводаў, саўгасаў і калгасаў, адсутнічалі нават бацькі вучняў і прадстаўнікі прафарганізацый. Як гэта ня дзіўна, але Менскі гарком саюзу працасьветы не дадумаўся мабілізаваць увагу шырокіх асьветніцкіх мас на праведзеньне зьлёту ўдарнікаў вучобы. У выніку на зьлёце адсутнічала нават настаўніцтва гораду за выключэньнем тых, што былі Менскім гараном вызначаны для кіраўніцтва сэкцыямі. **Адсутнічаў на зьлёце ўдарнікаў вучобы і прадстаўнік Наркамасьветы.**

Зьлётам прыняты рад пастаноў, накіраваных на ўзмацненьне барацьбы з «карэнным недахопам» па лініі піянэрарганізацый і вучнёўскага самакіраваньня.

На 21 чэрвеня склікаецца Ўсебеларускі зьлёт ударнікаў вучобы—піянэраў і школьнікаў. Сучасныя тэмпы падрыхтоўкі да зьлёту ні ў якім разе не забясьпечваюць зьнішчэньня памылак, дапушчаных пры правядзеньні Менскага раённага зьлёту. Менскі зьлёт працаваў бяз удзелу пралетарскай грамадзкасьці, бяз удзелу настаўнікаў і самога Наркамасьветы. Гэта не павінна паўтарыцца пры праведзеньні Ўсебеларускага зьлёту ўдарнікаў вучобы. У падрыхтоўку да Ўсебеларускага зьлёту павінна быць уцягнута шырокая пралетарская грамадзкасьць, шырокія масы асьветнікаў. Прафарганізацыі саюзу працасьветы БССР і ў першую чаргу Менску павінны мабілізавацца на лепшае праведзеньне Ўсебеларускага зьлёту ўдарнікаў вучобы.

В. З.

Варты стаць у рады лепшых

Праца тав. **Сабалеўскага А. А.** (20 Менская ФЗС) асабліва выдзяляецца, як умелага арганізатара пэдагагічнага працэсу і кіраўніка калектывам асьветнікаў школы і як умелага арганізатара рабочай грамадзкасьці заводу імя Варашылава і бацькоў вучняў вакол працы школы ў напрамку барацьбы за выкананьне дырэктыў партыі і савецкай улады аб школе. Тав. Сабалеўскі сыстэматычнымі наведваньнямі лекцый маладых настаўнікаў дапамагае ім у аўладаньні тэхнікай пэдагагічнага працэсу. Актыўная работа тав. Сабалеўскага ў мэтадычных арганізацыях пры АНА і ДВС і як грамадзкага інструктара Менскага прыгараднага сельсавету шырока вядома ўсёй асьветніцкай масе. Аналіз усёй працы тав. Сабалеўскага, як настаўніка, адміністратара і мэтадыста, які дзеліцца сваім вопытам з другімі калектывамі і паасобным настаўнікамі, дае поўную падставу высунуць яго на першае месца ў абвешчаным НКА Усебеларускім конкурсе на лепшую палітэхнічную школу і лепшага настаўніка.

Тав. **Раецкі,** загадчык навучальнай часткі, выкладчык фізыкі і ваенізацыі ў школе, сваёй прыкладнай працай у перэтварэньні школы ў сапраўдна палітэхнічную і пастаноўкай ваянізацыі і грамадзкай працы ў якасьці інструктара мэтадыста Навадворскага прыгараднага сельсавету мае поўную падставу стаць у рады лепшых настаўнікаў.

Тав. **Валасэвіч,** выкладчык матэматыкі і старшыня МК, як шчыры змагар з «карэнным недахопам» у галіне матэматыкі і як арганізатар усяго калектыву настаўнікаў на барацьбу за рэалізацыю пастановы, павінен быць высунуты ў лепшыя настаўнікі.

Тав. **Ярмаловіч** за адданую працу па арганізацыі вучняў на барацьбу з «карэнным недахопам» і за ўмелую пастаноўку пэдпрацэсу таксама павінна стаць у рады лепшых настаўнікаў.

Тав. **Хацкевіч** за сваю работу ў IV групе і пастаноўку мэтадычнай працы сярод настаўнікаў малодшых груп варты годнасьці лепшага настаўніка.

Правашынскі.

Завод „Бальшавік“ і фабрыка „Акцябр“

паказваюць прыклад бальшавіцкай рэалізацыі пазыкі

Уперадзе Койданава і Гомель, якія выканалі 67 проц. заданьня. Адстаюць Магілеў і Жлобін—6,3 проц. заданьня

Закончыць рэалізацыю пазыкі ў найкарацейшы тэрмін

Рабочая кляса, калгасьнікі і працоўныя масы Савецкага Саюзу пад кіраўніцтвам камуністычнай партыі, на чале з яе правадыром тав. Сталіным дамагліся вялізарнейшых дасягненьняў ва ўсіх галінах сацыялістычнага будаўніцтва. У 1931 годзе мы завяршылі пабудову фундаманту сацыялістычнай эканомікі, а ў 1932 г. мы пасьпяхова завяршаем вялікі плян сацыялістычнай будоўлі—першую пяцігодку ў чатыры гады.

У строй ўступаюць адзін за адным новыя сацыялістычныя волаты мэталюргіі. Мы ўжо маем прадукцыю за водаў, якія пабудаваны савецкай краінай.

Далейшае разгортваньне праграмы сацыялістычнага будаўніцтва патрабуе яшчэ большай напружанасьці з боку працоўных мас і павялічэньня ўкладаньняў сродкаў у народную гаспадарку.

Рабочыя Маскоўскага аўтамабільнага заводу імя тав. Сталіна, Магнітагорску, Дняпрабуду, «Шарыкападшыпніка» зьвярнуліся да ўсіх працоўных СССР з заклікам падтрымаць іх ініцыятыву аб выпуску новай пазыкі. Прапанова перадавых рабочых прадпрыемстваў знайшла гарачы водгук сярод працоўных мас заводаў, фабрык, калгасаў, навуковых установаў, вучоных, спэцыялістаў, замежных рабочых ва ўсіх канцах нашай вялікай краіны. Урад СССР, ідучы насустрач шматлікім патрабаваньням рабочых перадавых заводаў і буйных будоўляў і перадавых калгасьнікаў, пастанавіў выпусьціць пазыку чацьвёртага заключнага году пяцігодкі.

Працоўныя нашай краіны пад сьцягам партыі Леніна дамагліся значных перамог на фронце будаўніцтва сацыялізму. У другой пяцігодцы мы пабудуем бясклясавае грамадзтва.

Для пасьпяховага завяршэньня першай пяцігодкі ў чатыры гады і забясьпечаньня подступаў да другой пяцігодкі—пяцігодкі пабудовы сацыялізму—патрэбны вялізарныя сродкі. Пазыкі ад замежных дзяржаў мы не атрымліваем. Мы самі павінны здабыць гэтыя сродкі. Мы павінны іх самі накапляць, бо мы будуем сацыялізм за свой уласны пралетарскі і сялянскі рахунак.

Унутраныя пазыкі—адна з крыніц накапленьня сродкаў для сацыялістычнага будаўніцтва. Працоўныя нашай краіны даюць пазыку пралетарскай дзяржаве на сацыялістычнае будаўніцтва, на сыстэматычнае палепшаньне быту працоўных.

Пазыка трэцяга рашаючага году пяцігодкі, запраектаваная на 1,6 млрд. руб., была за кароткі тэрмін распаўсюджана ў два млрд. руб.

У капіталістычных краінах пазыкі вылатковаюцца на вайну, разбурэньне, на удушлівыя газы, на разбой, на прыгнечаньне калёній. У нас пазыкі ідуць на пераробку твару краіны, на яе індустрыялізацыю, калектывізацыю, на электрыфікацыю.

Вось за што ідзе барацьба рабочай масы гораду і вёскі ў краіне саветаў, дзе няма беспрацоўя, дзе няма капіталіста і памешчыка, дзе зямля, заводы, фабрыкі, жыльлё належыць працоўным.

Рэалізацыя пазыкі чацьвёртага завяршаючага году пяцігодкі, якая зараз пачалася, павінна выліцца ў магутную гаспадарча-палітычную кампанію. Працоўныя гораду і вёскі прадэманстравалі сваю волю аб выпуску пазыкі і актыўна садзейнічаюць разьмяшчэньню апошняй. Але было-б грубейшай памылкай лічыць, што кампанію па рэалізацыі пазыкі можна прадаставіць самацёку, што ўсю адказнасьць за праведзеньне яе можна ўскласьці на фінанасава-крэдытны апарат. Асноўнымі задачамі прадстаячай пазыковай кампаніі трэба лічыць: тэмпы яе праведзеньня, папулярызацыю задач дзяржаўнага крэдыту сярод шырокіх мас працоўных, растлумачэньне выгоднасьці пазыкі для пазыкатрымальнікаў, уцягненьне ў пазыку, а тым самым у сацыялістычнае будаўніцтва новых і новых атрадаў рабочых, калгасьнікаў, працоўных гораду і вёскі і, нарэшце, выкананьне фінансавай праграмы на падставе 100-процантнага ахопу насельніцтва пазыкай.

Тут павінна быць з усёй рашучасьцю падкрэсьлена асноўная лінія, якая заўсёды праводзілася у нашых пазыках. Прынцып поўнай добраахвотнасьці зьяўляецца нязьменным прынцыпам у падпісцы на гэтую пазыку. Рэалізуючы пазыку ва ўмовах паўнейшай добраахвотнасьці, неабходна ўсю ўвагу зьвярнуць на масава-растлумачальную работу, вядучы кампанію на падставе выпрабаваных мэтадаў, тысячы раз апраўдаўшых сябе—разгорнутага сацыялістычнага спаборніцтва, ударніцтва, сацыялістычнай дапамогі адстаючым і г. д.

У бягучым годзе пазыка рэалізуецца цалкам праз сыстэму дзяржаўных ашчадкас. Гэта абавязвае з першых-жа дзён кампаніі згрупаваць увагу на рабоце апарату ашчадкас і аказваць яму ўсямерную грамадзкую дапамогу.

Вялікую ролю ў праведзеньні кампаніі гэтага году працягваюць адыгрываць камісіі садзейнасьці дзяржкрэдыту і ашчадсправе, масавыя арганізацыі працоўных павінны па-бальшавіцку разгарнуць работу па новай пазыцы, для чаго абавязаны пераключыцца ў пэрыяд кампаніі ў штабы барацьбы за пасьпяховае разьмяшчэньне пазыкі. Камсоды — іх абавязкі згуртаваць і мабілізаваць на пазыку шматтысячны грамадзкі актыў ударнікаў фінфронту і праз іх актыўны ўдзел забясьпечыць чоткае і хуткае праведзеньне падпіскі на пазыку на кожным прадпрыемстве, у кожнай установе і кожным калектыве.

Партыйныя і прафэсыянальныя арганізацыі і ўся пралетарская грамадзкасьць, павінны павесьці растлумачальную работу вакол пытаньня 100-працантнай рэалізацыі пазыкі ў найкарацейшы тэрмін.

Цэнтральная камісія садзейнасьці дзяржкрэдыту і ашчадсправе пры прэзыдыуме ЦВК СССР упэўнена, што раўкамсоды разгорнуць адпаведную масава-растлумачальную работу аб новай пазыцы сярод працоўнага насельніцтва для пасьпяховага разьмешчаньня новай пазыкі.

Старшыня Цэнтральнай камісіі садзейнасьці дзяржкрэдыту і ашчадсправе пры прэзыдыуме ЦВК БССР М. ГНІЛЯКЕВІЧ.

Зьвесткі

аб ходзе рэалізацыі пазыкі „4-га завяршальнага году пяцігодкі“ па раёнах БССР на 15-VI 1932 г.

Раёны	Кантрольн. лічба	Сума падпіскі	Проц. выкан. лічбы	Раёны	Кантрольн. лічба	Сума падпіскі	Проц. выкан. лічбы
Койданаўскі	210	141	67,2	Капыльскі	225	30	13,3
Гомельскі	6025	401	66,6	Аршанскі	1540	200	13
Менскі	10600	4957	46,8	Чэрвенскі	310	39	13,6
Барысаўскі	1630	724	44,4	Церахаўскі	170	21	12,4
Чырв.-Слабоцкі	81	31	38,3	Талачынскі	220	27	12,3
Слуцкі	600	201	33,5	Лагойскі	86	10	11,6
Рэчыцкі	1073	348	32,4	Віцебскі	5550	640	11,5
Гарацкі	592	190	32,1	Сеньненскі	153	15	9,8
Плешчаніцкі	195	64	32,8	Пухавіцкі	375	26	9,5
Вузьдзенскі	125	38	30,0	Крупскі	218	20	9,2
Бабруйскі	2906	858	29,5	Сіроцінскі	178	15	8,4
Чавускі	229	67	29,3	Лёзьненскі	249	20	8
Стара-Дарожскі	141	37	26,2	Жлобінскі	288	18	6,3
Мазырскі	820	200	24,4	Магілеўскі	3045	191	6,3
Рагачоўскі	440	93	21,1				
Касьцюковіцкі	283	44	15,4				
				Разам	38559	13278	34,4

Выкананьне пляну мабілізацыі сродкаў насельніцтва

па раёнах на 10-VI 1932 г.

Датэрмінова выканалі плян 2-га кварталу:

1. Жыткавіцкі	113,5	4. Старобінскі	108,6
2. Тураўскі	112,1	5. Аршанскі	102,0
3. Заслаўскі	111,8	6. Менск	100,3

Падыходзяць да поўнага выкананьня пляну

1. Гомель	97,6	3. Сіроцінскі	92,4
2. Быхаўскі	96,9	4. Магілеўскі	94,4

Роўнамерна выконваюць плян:

1. Віцебскі	88,9	3. Жлобінскі	83,5
2. Полацкі	85,9	4. Мазырскі	80,1

Узмацнілі тэмпы на апошнюю дэкаду

	Месца якое займаюць раёны: На 1-VI	Месца якое займаюць раёны: На 10-VI	Проц. выкананьня на 10 VI
Слуцкі	29	16	74,8
Касьцюковіцкі	28	18	71,8
Лёзьненскі	34	26	68,1
Бягомльскі	47	29	64,9

Пагоршылі сваю работу, здалі тэмпы

	Месца, якое займаюць раёны: На 1-VI	Месца, якое займаюць раёны: На 10-VI	Проц. выкананьня на 10-VI
Асіповіцкі	13	22	69,3
Лепельскі	14	23	69,3
Гарадоцкі	20	37	61,2
Шклоўскі	24	32	63,0
Клімавіцкі	36	45	51,7
Чашніцкі	39	52	52,4

Увесь час цягнуцца ў хвасьце і зрываюць выкананьне заданьняў:

	Месца, якое займаюць раёны	Проц. выкан. на 1-VI		Месца, якое займаюць раёны	Проц. выкав. на 1-VI
Расонскі	51	52,5	Чавускі	62	43,5
Чашніцкі	52	52,4	Веткаўскі	63	42,2
Рагачэўскі	53	52,2	Камарынскі	64	40,9
Вушацкі	54	52,0	Сураскі	65	39,7
Капыльскі	55	50,4	Церахаўскі	66	37,6
Бялыніцкі	56	49,2	Ст.-Дарожскі	67	36,9
Лоеўскі	57	48,2	Прапойскі	68	36,7
Талачынскі	58	48,1	Хойніцкі	69	36,7
Б.-Кашалеўскі	59	44,8	Брагінскі	70	35,3
Крупскі	60	43,8	Чэрыкаўскі	71	34,8
Сеньненскі	61	43,8	Бешанковіцкі	72	28,5

Прыклад бальшавіцкай работы па рэалізацыі пазыкі

ГОМЕЛЬ. Заданьне па рэалізацыі пазыкі на 14 чэрвеня па горадзе выканана на 57 проц. Сабрана 350000 р. Перадавыя прадпрыемствы гораду бяруць на буксір адстаючых. Завод «Пралетары» узяў на буксір Партбуд, Палесдрук—«Везувій», завод імя Ланцуцкага — дрэваапрацоўчы камбінат, «Спартак» узяў на буксір хлебазавод і г. д.

Буйныя прадпрыемствы паслалі ў падшэфныя сельсаветы брыгады на дапамогу ў рэалізацыі пазыкі. 15 чэрвеня ў сельсаветы раёну накіроўваецца агіткараван рэдакцыі «Палеская Праўда» з радыёгазэтай, брыгадай ад гарпрафсавету, фінансавых арганізацый, кінаперасоўкай і 20 агітатарамі.

Гарком МОПР'у узяў на сябе абавязак рэалізаваць сярод працоўных аднаасобнікаў пазыку на 120.000 руб. і выслаў у сельсаветы брыгадзіраў. Дадаткова рэалізавана пазыка ў разьмеры звыш месячнай зарплаты на фабрыках «Камінтэрн» (104 проц. месячнай зарплаты), «Праца» (103 проц.), «Спартак» (101 проц.), райпрамкаапэрацыя (108 проц.), інвалідная каапэрацыя (104 проц.), дабруская фабрыка «Герой працы» (101 проц. месячнай зарплаты).

(Белта).

Ударны месячнік дровалесазагатовак

павінен забясьпечыць поўную перамогу на фронце лесазагатовак і вывазкі

Летнім дровалесазагатоўкам—бальшавіцкія тэмпы

Лесбел у другім квартале завяршаючага году, павінен загатовіць, паводле пляну, 390 тысяч фэстмэтраў будаўнічай драўніны і 571 тысячу раўмэтраў дроў і вывезьці—894 тыс. фэстмэтраў будаўнічай драўніны і 671 тыс. раўмэтраў дроў.

Аднак, выкананьне квартальнага пляну як дровалесазагатовак, так і вывазкі прымушае біць вялікую трывогу.

Квартальны плян па загатоўцы будаўнічай драўніны на 1-га чэрвеня г. г. па 58 леспрамгасах БССР выкананы толькі на 51,9 проц., па загатоўцы дроў—на 32,4 проц.

Яшчэ горш з вывазкай. Вывезена будаўнічай драўніны 14,8 проц. дроў—13,8 проц.

Калі Заслаўскі, (273 проц.) Менскі, (220 проц.), Клімаўскі (213,9 проц.), Магілеўскі (195,2 проц.), Лепельскі (157,7 проц.), Аршанскі (131,5 проц.), Жыткавіцкі (123,4 проц.), Касьцюковіцкі (102,2 проц.) і Нараўлянскі (108,5 пр.) па загатоўцы строя ўзялі бальшавіцкія тэмпы і значна перавыканалі свае плянавыя заданьні, дык па загатоўцы дроў і па вывазцы як будаўнічай драўніны таксама і дроў ганебна адстаюць.

Ёсьць такія леспрамгасы—напрыклад, Крупскі, Лагойскі, Лоеўскі, Любаньскі, Слуцкі—якія не загатовілі і ня вывезьлі ніводнага мэтра дроў.

З 5-га чэрвеня па 5-га ліпеня г. г. па БССР абвешчаны ўдарны месячнік дровалесазагатовак і вывазкі. Прайшло ўжо больш як дэкада, аднак, належнага зруху ў выкананьні заданьняў няма. Толькі Тураўскі і Чырвонапольскі леспрамгасы ў першую пяцідзёнку паказалі сапраўды бальшавіцкія тэмпы.

Гэта сьведчыць аб тым, што на месцох наглядаецца поўная недаацэнка важнейшай гаспадарча - палітычнай справы—дровалесазагатовак і вялікага значэньня ўдарнага месячніку. Як відаць, раённыя штабы па правядзеньні месячніка, кіраўнікі леспрамгасаў, партыйныя ячэйкі і рабочкомы саюзу лесдрэўрабочых сьпяць і не разгарнулі масава-растлумачальнай работы сярод лесарубаў і возчыкаў, не мабілізавалі іх на поўнае выкананьне і перавыкананьне плянаў. Райкомы КП(б)Б і райвыканкомы не ўзначалілі сваім кіраўніцтвам работу райштабаў і леспрамгасаў, у выніку чаго ўдарны месячнік праходзіць самацёкам.

З боку паасобных кіраўнікоў ёсьць такія апартуністычныя разважаньні, «што яшчэ ня скончана сяўба, з лесазагатоўкамі і вывазкай пасьпеем». Такім шкодным разважаньням трэба даць рашучы бой.

Гэтымі днямі адбылося паседжаньне Ўсебеларускага рэспубліканскага штабу па праведзеньні ўдарнага месячніка, які адзначыў яўна нездавальняючыя тэмпы дровалесазагатовак і асабліва вывазкі. У сваёй пастанове цэнтральны штаб папярэдзіў ўсе райштабы і леспрамгасы, даў на месцы дырэктывы аб узьняцьці тэмпаў па ліквідацыі прарываў.

Цэнтральны выканаўчы камітэт БССР нядаўна выдаў пастанову аб узнагародзе ордэнам працоўнага чырвонага сьцягу БССР лепшых змагароў, ударнікаў лясного фронту, якія паказалі ўзоры сваёй ударнай работы на лесазагатоўках. Трэба зрабіць так, каб дасягненьні гэтых герояў сталі вядомы кожнаму вазаку і лесарубу, папулярызаваць іх, каб на аснове іх вопыту ўзьняць вытворчы энтузіязм лесарубаў і вазакоў.

Летнія дровалесазагатоўкі зьяўляюцца рашаючымі ў пасьпяховым выкананьні вялікай праграмы лесасплаву завяршаючага году пяцігодкі, у своечасовай дастаўцы драўніны да фабрык, заводаў і пабудоў, забясьпечаньні рабочых цэнтраў дровамі.

Трэба даць рашучы бой кулацтву, якое ўсімі спосабамі імкнецца перашкодзіць разгортваньню лесазагатовак. Барацьба з кулацкім сабатажам павінна стаць у цэнтры ўвагі ўсіх партыйных, савецкіх і прафсаюзных арганізацый.

Ударнаму месячніку—баявыя бальшавіцкія тэмпы.

Гарсаветы павінны змагацца за забясьпечаньне гарадоў дровамі

Забясьпечаньне рабочых цэнтраў дровамі застаецца і на сёньня вельмі вузкім месцам. Калі на працягу І кварталу мы дабіліся некаторых посьпехаў у гэтай галіне, дык спачатку II кварталу справа значна пагоршылася.

У друку не адзін раз адзначалася аб пагражаючым становішчы, якое ёсьць на сёнешні дзень у балянсе драўнянога паліва. Аднак, ніякага пералому ў гэтай справе няма.

Як-жа змагаюцца гарсаветы за справу забясьпечаньня працоўнага насельніцтвам дровамі.

Ня гледзячы на неаднаразовыя пастановы ЦК КП(б)Б і СНК БССР аб тым, што гарсаветы нясуць адказнасьць за забясьпечаньне рабочых дровамі, асабліва зараз, калі вядзецца напружаная барацьба за палепшаньне рабочага снабжэньня, між тым, дагэтуль, за выключэньнем Магілеўскага і Віцебскага гарсаветаў, усе астатнія гарсаветы не павярнуліся тварам да гэтай важнейшай справы, ня сталі на чале дровазагатовак.

Роля гарсаветаў у справе забясьпечаньня рабочых дровамі вельмі вялікая; прыкладам могуць служыць Магілеўскі і Віцебскі гарсаветы, якія паказваюць сапраўдныя бальшавіцкія мэтады працы.

Гэтыя гарсаветы ў асобе сваіх гарпаліва зьяўляюцца сапраўднымі гаспадарамі справы забясьпечаньня і рэгуляваньня паліва. Яны змаглі пабудаваць сваю работу так, што рэгулююць забясьпечаньне палівам фабрык і заводаў рэспубліканскага значэньня.

Больш таго, калі Магілеўскі гарпаліва даведаўся, што ў Лесбеле на Дулебскай вузкакалейцы ляжыць каля 2.000 ваг. дроў, якія на працягу 2-х год нельга было скарыстаць з прычыны адсутнасьці рухомага складу, дык гарпаліва сам узяўся за гэтую справу, па ўласнай ініцыятыве рамантуе паравоз, раздабыў ваганеткі, жалеза і г. д.

Калі ўрадам быў абвешчаны месячнік па вывазцы лесаматар'ялаў і дроў, дык Віцебскі гарсавет прымацаваў асобныя прадпрыемствы і ЗРК да асобных леспрамгасаў, вызначыўшы пэўную колькасьць асоб для пасылкі ў калгасы на час месячніку, у тым ліку і адказных працаўнікоў гарсавету.

Зусім зразумела, што ў Магілеве і Віцебску справа дровазабясьпечаньня стаіць больш-менш здавальняюча.

Але трэба адзначыць, што ўсе астатнія гарсаветы да гэтага часу не пераключыліся на сапраўдную дапамогу ў дровазабясьпечаньні. Асаблівую бязьдзейнасьць праяўляе Менскі гарсавет, які ня толькі нічога ня робіць для дапамогі леспрамгасам, якія павінны забясьпечыць Менск дровамі, але нават не наладзіў да гэтага часу правільнага разьмеркаваньня, рэгуляваньня і дакладнага ўліку патрэбы гораду ў дровах, не забясьпечыў своечасовай вывазкі са станцыі дроў, якія прыбываюць у горад і ахову іх. Ужо на працягу 2-х гадоў мы зьяўляемся сьведкамі агіднага масавага раскраданьня дроў са станцыі, нават цэлымі вагонамі; крадзеныя дровы прадаюцца зусім адкрыта і ніхто аб гэтым ня турбуецца; за апошні час дровы зусім перасталі паступаць у горад, бо, бачыце, грузы са станцыі ня вывозяцца (у тым ліку і дровы) і таму чыгунка ня прымае ніякіх грузаў на Менск, а гарсавет сьпіць і бачыць добрыя прыгожыя сны.

ЦК КП(б)Б у сваёй пастанове, яшчэ раз падкрэсьліў, што гарсаветы ў першую чаргу нясуць адказнасьць за забясьпечаньне гарадоў палівам. Неабходна каб гарсаветы зараз-жа, ня чакаючы ніводнай хвіліны, узяліся па сапраўднаму за справу забясьпечаньня гарадоў палівам. Асабліва павінен перабудаваць на хаду сваю работу гарсавет чырвонай сталіцы Беларусі—Менск.

Я. Н.

АРГАНІЗАВАНЫ НАБОР РАБОЧАЕ СІЛЫ

вырашае посьпех месячніку

Месячнік штурму прарываў у дарожным будаўніцтве

ВЫКЛІКАЕМ—ЖЫВЫМ ПРЫКЛАДАМ

Да ўсіх студэнтаў і пэдагогаў БССР

Заслухаўшы інфармацыю аб ходзе месячніка штурму на дарожным будаўніцтве, агульны сход студэнтаў і пэдпэрсоналу аўтадарожнага вучэбнага камбінату адзначае, што шпаркі рост нашай сацыялістычнай гаспадаркі патрабуе асаблівага павялічэньня тэмпаў рэканструкцыі дарожнага будаўніцтва.

У той-жа час, абвешчаны месячнік штурму па барацьбе з бездарожжам, —праходзіць, асабліва па некаторых вучастках, надзвычай марудным тэмпамі і не забясьпечвае своечасовага выкананьня пляну.

Улічваючы ўсю важнасьць дапамогі дарожнаму будаўніцтву, мы — студэнты і пэдагагічны пэрсанал а.-д. камбінату пастанаўляем: зараз-жа цалкам уключыцца ў месячнік штурму, в 13-VI па 15-VII, для хутчэйшай ліквідацыі маючыхся прарываў, **шляхам пагалоўнага выезду ўсяго камбінату на лінію штурму і пераключэньня ўсіх практыкантаў-студэнтаў, расьсеяных па дарогах БССР — на важнейшыя вучасткі прарываў.**

Мы заклікаем усе навучальныя ўстановы БССР пасьледваць нашаму прыкладу і аддаць свае рабочыя рукі штурму прарываў, заклікаем уключыцца ў месячнік на той-жа тэрмін.

Па-ударнаму выканаем задачы, пастаўленыя перад намі партыяй і савецкай уладай!

Ніводнага сымулянта і дызэртыра!

Усе на месячнік штурму прарываў у дарбудаўніцтве!

Сакратар парткалектыву **Самахвалаў.**
Сакратар калектыву ЛКСМБ **Севасьцянаў.**
Нам. Дырэктара камбінату **Гудкін.**
Выкачком студэнцтва **Шульга.**
Прафарганізацыя **Марцінчык.**

КАЛОДЗІШЧЫ—Куток ля сталовай рабочых дарбудвучастку. Чан з якога п'юць ваду і у якім мыюць рукі

Прафарганізацыя 11 дарбудвучастка павінна перабудаваць сваю работу

11-ы ДАРБУДВУЧАСТАК. (Наш кар.). Прафарганізацыя 11-га дарожна-будаўнічага вучастку не перабудавала сваёй работы на аснове рашэньняў 9-га зьезду прафсаюзаў, не перанесла цэнтра цяжару сваёй работы ў групы, брыгады, слаба працуе па мабілізацыі рабочых на выкананьне булфінпляну і 6 умоў т. Сталіна.

Рабочы камітэт пры вучастку створан, профгрупы пры трактах таксама арганізаваны, але ўся арганізацыя амаль не працуе. Вучастковы камітэт не забясьпечыў апэратыўнага кіраўніцтва профгрупамі, не замацаваў належнага кадру профработнікаў.

У выніку ўсяго гэтага, культурнае абслугоўваньне, правядзеньне культурна-выхаваўчай і палітычнай работы ў большасьці адсутнічае.

Чырвоныя куткі дрэнна працуюць, чаму і не наведваюцца рабочымі. Пастаўлена радыё, але яно заўсёды маўчыць. Газэты таксама выпісаны, але, па першае, да месца яны часта зусім не прыходзяць, а па другое, няма газэт на ўкраінскай мове ніводнай, а большасьць рабочых украінцаў.

Прафарганізацыя 11-га вучастку не займаецца пытаньнямі паляпшэньня рабочага забясьпечаньня і грамадзкага харчаваньня. Работа па сталінскім паходзе не разгорнута, хоць і складзен штаб. Работа сталовак не пастаўлена на належную вышыню. У вучастку мелісн цэлы рад выпадкаў зрыву рабочага забясьпячэньня, але гэта прашло міма вучрабачкому.

На прагрэсыўна-прэміяльную аплату пераведзена толькі 15 брыгад. Не вядзецца барацьба за аўладаньне тэхнікай.

Прафарганізацыі 11-га дарбудвучастку трэба зараз-жа перабудаваць сваю работу. Ад гэтага залежыць выкананьне пляну дарожнага будаўніцтва.

Р. АРЭНІН.

За бальшавіцкую гісторыю грамадзянскай вайны

30 ліпеня 1931 году ЦК УсеКП(б) ухваліў ініцыятыву **М. Горкага** прыступіць да выданьня «Гісторыі грамадзянскай вайны».

Ажыццяўляючы пастанову ЦК УсеКП(б), ЦК КП(б)Б 1-га жніўня 1931 г. пастанавіў прыступіць да зьбіраньня матэрыялаў для агульнасаюзнай «Гісторыі грамадзянскай вайны», а таксама для асобнага выданьня «Гісторыі Грамадзянскай вайны на Беларусі».

Пастановы ЦК УсеКП(б) і ЦК КП(б)Б маюць надзвычай важнае палітычнае значэньне. ГГВ (Гісторыя грамадзянскай вайны) пазнаёміць працоўных СССР і Беларусі з іх нядаўным мінулым—з гісторыяй гераічнага змаганьня пралетарыяту і рэвалюцыйнага сялянства за сацыялістычны лад супроць памешчыкаў і буржуазіі ГГВ перадасьць моладзі рэвалюцыйныя бальшавіцкія традыцыі, па можа яшчэ большаму узбраеньню працоўных баявой энэргіяй на фронце сацыялістычнага будаўніцтва. Працоўныя капіталістычных краін з ГГВ будуць браць вопыт змаганьня за зьвяржэньне сваіх прыгнятальнікаў.

Выкананьне такіх важных пастаноў партыі па Беларусі праходзіць надзвычай кепска. Плян выданьня «Гісторыі грамадзянскай вайны на Беларусі» да гэтага часу не распрацаваны. Камісіі садзейнасьці пры РК і ГК КП(б) не працуюць або нават ня створаны, з прычыны чаго збор матэрыялаў праходзіць надзвычай марудна і самацёкам, грамадзкія арганізацыі не мабілізаваліся на выкананьне пастаноў ЦК УсеКП(б) і ЦК КП(б)Б.

Выданьне «Гісторыі грамадзянскай вайны» адна з нашых першачарговых палітычных задач. За яе трэба ўзяцца з ўсёй бальшавіцкай энэргіяй. Патрабуецца зрабіць рашучы пералом ва ўсёй рабоце.

«Гісторыя грамадзянскай вайны» павінна быць справай ўсёй пралетарскай грамадзкасьці, справай усіх партыйных, камсамольскіх прафэсіянальных організацый, навукова - дасьледчых устаноў і г. д. Да складаньня ГГВ павінны быць прыцягнуты ўсе актыўныя ўдзельнікі грамадзянскай вайны (чырвонагвардзейцы, чырвонаармейцы, чырвоныя партызаны, чырвонафлётцы, падпольныя работнікі) і тыя, хто ня быў непасрэдным удзельнікам грамадзянскай вайны, але най бліжэйшым чынам наглядаў падзеі, знаходзячыся ў раёнах баявых дзеяньняў. Былыя ўдзельнікі «зялёнага руху» павінны таксама быць прыцягнуты да напісаньня ўспамінаў аб іх дзеяньнях у грамадзянскай вайне. «Апошнім трэба помніць, што іх загрошаюць ня каяцца ў старых грахох, а толькі дапамагчы асьвятліць гістарычныя падзеі» (М. Горкі).

Збор матэрыялаў па ГГВ і прыцягненьне працоўных да яе складаньня зьяўляюцца асноўнымі задачамі камісіі садзейнасьці пры РК і ГК КП(б)Б.

Пры зборы матэрыялаў па ГГВ мясцовыя камісіі садзейнасьці павінны кіравацца плянам выданьня Гісторыі грамадзянскай вайны Галоўнай рэдакцыі і інструкцыяй па зьбіраньню і апрацоўцы матэрыялаў, апублікаваных ў «Правде» і «Известиях». +)

Для стварэньня асобнай «Гісторыі грамадзянскай вайны на Беларусі», найбольш поўна павінны зьбірацца матэрыялы па пытаньням: кастрычнік на Беларусі, нямецкая інтэрвэнцыя, пэрыяд Літ.-Беларус.-Савец. рэсп., вайна з белапалякамі, палітычны бандытызм на Беларусі, КП(б)Б у гады грамадзянскай вайны, нацыянальная палітыка ў пэрыяд грамадзянскай вайны, працоўныя Заходняй Беларусі, Польшчы і Літвы ў грамадзянскай вайне.

Плян выданьня Гісторыі грамадзянскай вайны на Беларусі, які зараз распрацоўваецца дакладна вызначыць круг пытаньняў, якія падлягаюць распрацоўцы па гісторыі грамадзянскай вайны на Беларусі.

Па зьмесьце матэрыялы павінны быць прысьвечаны наступным пытаньням: а) Сацыяльна-эканамічныя ўмовы грамадзянскай вайны і асноўныя палітычныя падзеі пэрыяду; б) Роля партарганізацый; в) Дзеяньні чырвонай арміі і чырвоных партызанаў; г) Работа падпольных рэвалюцыйных арганізацый; д) Змаганьне з адмоўнымі бакамі ў жыцьці чырвонага тылу і фронту; е) Контррэволюцыйныя змовы, паўстаньні ў тылу і на фронце; ж) Дзеяньні белых армій, белых урадаў; з) Нацыяналістычная контррэвалюцыя.

Само сабой зразумела, што гэтымі момантамі не павінен абмяжоўвацца збор матэрыялаў па гісторыі грамадзянскай вайны. Матэрыял трэба зьбіраць як мага паўней па ўсім пытаньням грамадзянскай вайны, памятаючы, што «чым больш зьбярэцца матэрыялу, тым больш поўнай і праўдзівай будзе «Гісторыя», якую трэба ведаць усім працоўным». (М. Горкі).

Усе матар'ялы, (дакументы, фотаграфіі, плякаты, успаміны, стэнаграмы, дзёньнікі і да т. п.), сабраныя мясцовымі камісіямі садзейнасьці і аддзельнымі асобамі, дастаўляюцца рэдакцыі «Гісторыі грамадзянскай вайны на Беларусі» (адрас: Менск, вул. К. Маркса, д. № 14, Інстытут гісторыі партыі пры ЦК КП(б)Б, для рэдакцыі «Гісторыі грамадзянскай вайны»).

Каштоўныя матэрыялы, якія выкарыстае рэдакцыя ГГВ, будуць аплачвацца. З лепшых успамінаў будуць складацца зборнікі і выходзіць у сьвет аддзельнымі выданьнямі.

Таварышы, працуючыя над успамінамі, могуць у сакратарыяце рэдакцыі атрымаць дапамогу ў сваёй рабоце. Гэта дапамога можа выражацца ў папярэднім абмеркаваньні пляну ўспамінаў, рэкамэндацыі літаратуры па пытаньнях, якія закранаюцца ва ўспамінах, у адшуканьні патрэбных аўтару архіўных дакумантаў, стэнаграфаваньні вусных успамінаў, кансультацыі па аддзельных пытаньнях і г. д.

Успаміны будуць больш каштоўныя і праўдзівыя, калі яны прапрацоўваюцца і пішуцца калектыўна. Таму аўтару ўспамінаў рэкамэндуецца абмяркоўваць свае работы сярод удзельнікаў і наглядальнікаў тых або іншых падзей, удзельнікаў грамадзянскай вайны, сярод рабочых і сялян, на сабраньнях, гутарках і да т. п.

Работа па стварэньні агульнасаюзнай гісторыі грамадзянскай вайны і выданьню гісторыі грамадзянскай вайны на Беларусі аграмадная.

Яна можа быць выканана пры ўмовах, калі кожны працоўны, кожны ўдзельнік грамадзянскай вайны прыме ў гэтай справе самы актыўны ўдзел. Трэба памятаць, што «гісторыя грамадзянскай вайны» патрэбна і для нас, будуючых бясклясавае сацыялістычнае грамадзтва, і для пралетарыяту капіталістычных краін, які ідзе да свайго Кастрычніка.

Дружна, таварышы, за работу, за стварэньне навуковай, бальшавіцкай гісторыі грамадзянскай вайны!

Дырэктар інстытуту гісторыі партыі і Кастрычніцкай рэвалюцыі пры ЦК КП(б)Б САЕВІЧ.

Сакратарыят рэдакцыі «Гісторыі грамадзянскай вайны на Беларусі» ІВАНОЎ.

+) Плян выданьня «Гісторыі грамадзянскай вайны» апублікаваны ў «Правде» і «Известиях» (за 1932 год). Інструкцыя разаслана РК і ГК і ўвайшла дадаткам у аддзельнае выданьне пляну ГГВ.

Зьнішчыць перашкоды ў справе рацыяналізацыі

Работнікаў аўтадарожнага транспарту, з боку якіх будуць праяўлены пасыўныя адносіны да вынаходніцкай і рацыяналізатарскай ініцыятывы рабочага, а таксама і да пытаньняў афармленьня і правядзеньня ў жыцьцё ўхваленых вынаходніцтваў — прыцягваць да адказнасьці, як асоб, якія злачынна адносяцца да справы рэканструкцыі аўтадарожнага транспарту. (З загаду Цудартрансу СССР ад 19-V-32 г.).

Ня гледзячы на рад дырэктыў партыі і ўраду, рад загадаў Цудартрансу аб арганізацыі сэктароў і ячэек рацыяналізацыі ва ўсіх зьвеньнях дарожнага будаўніцтва і аб стварэньні для работнікаў належнага аўтарытэту і ўмоў работы ва ўсёй сыстэме — ў Галоўдартрансе гэтая справа стаіць далёка не на належнай вышыні.

На мясцох ячэек рацыяналізацыі няма, а калі і ёсьць, дык аб іх ня ведае сэктар рацыяналізацыі Галоўдартрансу. Сам сэктар рацыяналізацыі поўнасьцю не ўкамплектаваны. Памяшканьне, дзе займаецца сэктар, надзвычайна цеснае. Аб стымуляваньні работы па рацыяналізацыі — не кажы, а аб аўтарытэце ўнутры Галоўдартрансу і не заікайся.

Да патрэб сэктару рацыяналізацыі адносіны проста злачынна бюракратычныя. Начальнік сэктара забясьпечаньня тав. **Вусікін** на пытаньне кіраўніка сэктара рацыяналізацыі інжынэра тав. Давыдава аб тым, калі будуць гатовы рацыяналізаваныя лапаты,—адказвае: «я наогул з вамі гаварыць не жадаю».

Адносіны да справы рацыяналізацыі галоўбуха тав. **Вастрыкава** яшчэ больш характарныя. Той-жа тав. Давыдаў зварочваючыся да галоўбуха аб водпуску авансу на ўплату пэнсіі супрацоўнікам рацыяналізатарскай брыгады, згодна пастановы начальніка Галоўдартрансу, атрымлівае адказ: «ня дам».

— Чаму?—запытваецца т. Давыдаў.

— Ня дам, і ўсё. Уцякай, пакуль шчотамі не заляпіў...

Патрабавалася асабістае ўмяшацельства нам. начальніка Галоўдартрансу, каб (пасьля новых бюрократычных затрымак, пасьля новай лаянкі) атрымаць грошы. Выплата прэмій вынаходцам ня гледзячы на рашэньне БРІЗУЛ'а і распараджэньня нам. начальніка затрымліваецца.

Шмат можна падаць прыкладаў яўнай недаацэнкі справы рацыяналізацыі з боку паасобных асоб і сэктароў Галоўдартрансу.

Сэктар рацыяналізацыі знаходзіцца на палажэньні пасынка. Гэтае палажэньне павінна быць безадкладна зьменена. Для работы па рацыяналізацыі павінны быць створаны адпаведныя ўмовы. Гэта работа павінна адпаведна стымулявацца.

В. Д.

Арганізаваць дапамогу ў ліквідацыі прарыву

Заводы імя Варашылава, „Камунар", фабрыкі „Камунарка", „Усход" зрываюць суботнікі дапамогі

Рабочыя раду прадпрыемстваў г. Менску, улічваючы вялізарнае народна-гаспадарчае значэньне дарожнага будаўніцтва і наяўнасьць прарыву ў гэтай справе, вынесьлі прапанову аб арганізацыі суботнікаў па штурму прарываў у дарбудаўніцтве. На тых прадпрыемствах, дзе партыйныя і прафсаюзныя арганізацыі ўзначалілі гэтую ініцыятыву рабочых, былі арганізаваны суботнікі, якія далі значную карысьць дарбуду.

Аднак, на радзе прадпрыемстваў Менску, як напрыклад, зав. імя **Варашылава, «Камунарка», «Усход», Скарняжнай фабрыцы** і інш. парткалектывы і фабзаўкомы ня здолелі ўзначаліць ініцыятыву рабочых, у выніку чаго арганізацыя суботнікаў праваліваецца.

Вось факты: завод «Камунар» 17 чэрвеня павінен быў выслаць на дарожнае будаўніцтва 400 рабочых а выслаў толькі 150, **завод імя Варашылава** замест 200—выслаў 34. 16 чэрвеня фабрыка **«Усход»** выслала 173 чалавека замест 400. Такія факты мелі месца і на Скарняжнай фабрыцы, на заводзе **«Полымя рэвалюцыі»** і некаторых іншых прадпрыемствах.

Прыклад баявой работы паказвае **фабрыка «Акцябр»**, якая накіроўвае на дарожнае будаўніцтва 18 чэрвеня ўсіх сваіх рабочых.

Адстаючыя павінны зараз-жа падцягнуцца. Пралетары Менску павінны дапамагчы ліквідаваць прарыў у дарожным будаўніцтве.

Сурова пакараць апартуністаў—зрыўшчыкаў працгужпавіннасьці

З боку праўленьняў некаторых калгасаў Пухавіцкага раёну існуюць недапушчальна-нядбайныя і апартуністычныя адносіны да выкананьня дырэктыў партыі і ўраду аб працоўным удзеле ў дарожным будаўніцтве.

У гэтых адносінах вельмі характарны наступны факт: праўленьне калгасу «Пуцілавец», Пухавіцкага сельсавету, абгаварыўшы пытаньне аб працгужпавіннасьці, некалькі дзён таму назад вынесла пастанову, у якой адзначана, што «ў зьвязку з цяжкай сяўбы, падрыхтоўкай да ўборкі ўраджаю і правядзеньнем іншых работ, калгас ні ў якім выпадку ня можа выканаць заданьня па працгужпавіннасьці». Гэтую пастанову падпісалі БАНБІШАК, ШЧЭРБА, МАЗОК, БАБЕЙКА.

Гэтая апартуністычная пастанова праўленьня калгасу прынята ў той час, калі калгас цалкам канчае сяўбу 18 чэрвеня.

Калгас «Пуцілавец» павінен прадставіць на дарожнае будаўніцтва па працгужпавіннасьці 180 чалавека-дзён і 120 конядзён. Калгас мае ўсе магчымасьці выканаць гэтае заданьне, не паслабляючы с-г. работ.

Такое рашэньне праўленьня калгасу «Пуцілавец» нельга тлумачыць нічым іншым, як апартуністычнай недаацэнкай важнасьці дарожнага будаўніцтва і нежаданьнем выканаць пастанову ЦВК і СНК БССР «Пра працоўны ўдзел у дарожным будаўніцтве».

Раённыя, калгасныя і савецкія арганізацыі павінны пакласьці канец такім і да іх падобных спробам, накіраваных на зрыў працгужпавіннасьці на дарожным будаўніцтве.

Пухавіцкая РКК КП(б)Б павінна прыцягнуць да суровай адказнасьці кіраўнікоў калгасу—членаў партыі, якія ўзначальваюць апартуністычную практыку ў справе забясьпечаньня працоўнай і гужавой сілай дарожнага будаўніцтва.

Выязная рэдакцыя газ. «Сав. Бел».

Загад

па Народным Камісарыяце фінансаў БССР № 80

Г. МЕНСК, 9 ЧЭРВЕНЯ 1932 г.

У мэтах удасканаленьня дыфэрэнцыяванага кіраўніцтва, выяўленьня перадавых і адстаючых, поўнай ліквідацыі абязьлічкі ў справе мабілізацыі сродкаў насельніцтва—загадваю:

1. Сэктару масавай работы і мабілізацыі сродкаў насельніцтва ўстанавіць як правіла шырокае асьвятленьне дэкадных, месячных і квартальных звод дак (па плацяжох і ў раённым разрэзе) у друку, з характарыстыкай працы прыкладных і адстаючых раёнаў, бязьлітасна выкрываючы зрыўшчыкаў своечасовага і поўнага выкананьня фін пляну.

2. Загадчыкам Гарфа і Райфа дэкадныя, месячныя і квартальныя зводкі па ўсіх плацяжох, абавязкова ў разрэзе сельсаветаў, даводзіць да ведама савецкай грамадзкасьці і ўсіх працоўных мас, праз мясцовы друк, сходы, зьлёты, канфэрэнцыі, нарады і насьценгазэты.

Месячныя і квартальныя зводкі ў разрэзе саветаў прысылаць сэктару масавай работы і мабілізацыі сродкаў НКФ БССР.

3. Загадчыкам фінансавых аддзелаў і кіраўнікам ашчадкас шырока скарыстоўваць вынікі працы па мабілізацыі сродкаў мясцовых арганізацый, арганізоўваючы ўсякія меры заахвочваньня перадавых (папулярызацыя прыкладных мэтадаў масавай працы, прэм'яваньне лепшых ударнікаў і г. д.), а таксама меры грамадзкага ўплыву, фінансавага і адміністрацыйнага ўзьдзеяньня у дачыненьні да адстаючых нядбайнікаў, безгаспадарнікаў, бязьдзельнікаў апартуністычнага самацёку.

4. Растлумачыць, што ўсе грамадзкія арганізацыі, саветы, фінансавыя органы, датэрмінова выконваючыя і перавыконваючыя на падставе дзелавой і масавай працы пляны па мабілізацыі сродкаў, маюць права на самастойнае прадстаўленьне рапартаў ва ўсе раённыя і вышэйшыя ўстановы БССР, як непасрэдна, так і праз друк.

5 Гэты загад апублікаваць у друку.

Народны камісар фінансаў БССР **А. ХАЦКЕВІЧ.**

Праверaем становішча лікбезу

НАРКАМАСЬВЕТЫ СПЫНІЎ РАБОТУ ЛІКПУНКТАЎ НА ВЕСЦЫ

Зараз-жа адмяніць гэты загад. Яшчэ шырэй разгарнуць работу па лікбезу

За праверку!

ЦКК НК РСІ БССР і рэдакцыя газэты «Савецкая Беларусь» праводзяць абсьледваньне становішча ліквідацыі няпісьменнасьці ў БССР.

Мэта абсьледваньня — высьветліць, як выконваюцца дырэктывы партыі і ўраду паператвараньні БССР у краіну суцэльнай пісьменнасьці, як пастаўлена вучэбна-выхаваўчая работа лікпунктаў і школ малапісьменных, наколькі лікпункты і школы малапісьменных забясьпечаны прыладамі і падручнікамі, як у справу ліквідацыі няпісьменнасьці і малапісьменнасьці ўцягнута пралетарская грамадзкасьць.

Брыгадам ЦКК НК РСІ і друку будуць абсьледаваны—Наркамасьветы, ЦП саюзу працасьветы, ЦП саюзу Мастацтва, ЦП саюзу РДУ, МенГАРАНА, Менгарпрафсавет, Белсампрамсаюз, ЦП саюзу Гарбароў, ЦП саюзу Камунальнікаў, Барысаўскі раён новабудоўлі, торфараспрацоўкі і рад раёнаў.

На днях адбылася ў ЦКК НК РСІ нарада брыгадзіраў і прадстаўнікоў устаноў, якія падлягаюць абсьледваньню. На нарадзе былі заслуханы інфармацыі аб становішчы лікбезу: інфармацыя **Наркамасьветы, ЦП саюзу Камунальнікаў і Белсампрамсаюзу.**

Прадстаўнік Наркамасьветы тав. Сьцепанюк галоўным чынам спыніўся на рабоце, якая праробленa Наркамасьветы да 1-га мая 1932 г. Наркамасьветы мае рад буйных дасягненьняў ў барацьбе за суцэльна-пісьменную БССР. Пісьменнасьць працоўнага насельніцтва БССР ва ўзросьце да 45—50 год узьнялася да 95 проц.

Аднак, пасьля першага мая Наркамасьветы паслабіў увагу да барацьбы з рэшткамі няпісьменнасьці, да разгортваньня работы з малапісьменнымі. Наркамасьветы зараз ня мае пэўных зьвестак аб ходзе ліквідацыі няпісьменнасьці. Гэта—яскравы паказьнік таго, што Наркамасьветы зараз не забясьпечвае апэрацыйнага кіраўніцтва ліквідацыяй няпісьменнасьці і малапісьменнасьці.

Трэба прызнаць буйнай палітычнай памылкай Наркамасьветы даную ім дырэктыву райАНА аб спыненьні з 20 мая работы лікпунктаў у вёсцы. Замест таго, каб работу лікпунктаў прыстасаваць да летніх умоў, выкарыстаць яе як сродак мабілізацыі калгасьнікаў, беднякоў і серадняков-аднаасобнікаў, рабочых МТС і саўгасаў на пасьпяховае правядзеньне сяўбы і ўборкі, Наркамасьветы пайшоў па лініі найменшага супраціўленьня. Мы зараз маем зьвесткі з раду раёнаў аб спыненьні работы лікпунктаў і школ малапісьменнасьці. Але-ж разам з гэтым цэлы рад допісаў гаворыць аб баявой, бесьперабойнай рабоце паасобных лікпунктаў, рабоце, якая дапамагае ўдарнаму правядзеньню сяўбы. Дырэктыва Наркамасьветы аб спыненьні работы лікпунктаў і школ малапісьменных у вёсцы павінна быць скасавана. Ліквідацыя рэштак няпісьменнасьці, работа школ малапісьменных можа і павінна бесьперабойна праводзіцца ва ўсе пэрыяды году. Думкі аб тым, што ліквідацыя няпісьменнасьці зьяўляецца сэзоннай справай, нікуды ня варты. Яны сьведчаць ці аб нежаданьні працаваць, ці аб імкненьні выхаласьціць работу лікпункту, пазбавіць яе палітычнага зьместу, зьнізіць ролю лікпункту ў сацыялістычным будаўніцтве.

Ударным вучасткам у галіне ліквідацыі няпісьменнасьці і малапісьменнасьці зараз павінна зьяўляцца работа на новабудоўлях, торфараспрацоўках і сярод дапрызыўнікаў, а таксама на дарбудаўніцтве. Сюды трэба накіраваць галоўную ўвагу і сілы. Друк як раённы, так і мясцовы (шматтыражкі, насьценгазэты, штодзёнкі) павінны ўдарнаму ўключыцца ў барацьбу за разгортваньне работы па ліквідацыі няпісьменнасьці і малапісьменнасьці на новабудоўлях, торфараспрацоўках, дарбудаўніцтве і сярод дапрызыўнікаў.

Інфармацыя прадстаўнікоў ЦП саюзу Камунальнікаў, ЦП саюзу РДУ і Белсампрамсаюзу паказала, што па гэтых арганізацыях ёсьць значная колькасьць няпісьменных (ЦП саюзу Камунальнікаў—звыш 30 чал., Белсампрамсаюзу—звыш 600 чал.), але ўвага да работы па ліквідацыі няпісьменнасьці і малапісьменнасьці пасьля 1 мая зусім паслаблена. Прадстаўнік ЦП саюзу РДУ меў зьвесткі толькі да 1 мая.

Дырэктыва партыі і ўраду аб суцэльнай пісьменнасьці БССР поўнасьцю яшчэ ня выканана. Гэта абавязвае ўсе арганізацыі, у першую чаргу Наркамасьветы і яго органы на мясцох, рашуча змагацца з рэшткамі няпісьменнасьці, за разгортваньне работы сярод малапісьменных, за бальшавіцкае ажыццяўленьне рашэньняў аб'яднанага пленуму ЦК і ЦКК КП(б)Б аб культурным будаўніцтве.

Буслаў.

Адказны рэдактар П. ШАСТАКОЎ.

ГУКАВЫ КІНО-ТЭАТР „ЧЫРВОНАЯ ЗОРКА" Каса з 1 г. дня	СЫН МАЭСТРО
КІНО „ІНТЭРНАЦЫЯНАЛ" Каса ад 12 гадз.	Амэрыканскі фільм Бізун наглядчыка
КІНО „ПРАЛЕТАРЫ"	КАІН і АРТЭМ

Магілеўскі Дарожна-Будаўнічы Тэхнікум

АБВЯШЧАЕ НАБОР

СТУДЭНТАЎ НА 1-шы КУРС АСЕНЬНЯГА ПРЫЁМУ

на дарожна-будаўнічае і вышукальнае аддзяленьні ў ліку 70 асоб.

Узрост паступаючых ад 17 да 30 год. Студэнты забясьпечваюцца інтэрнатам і стыпэндыяй згодна пастановы СНК СССР. Заявы прымаюцца ад 15-VI да 15-VIII. Да заяў дадаюцца дакуманты ў арыгіналах згодна даведніку НКА аб правілах прыёму на 32 год. Аб часе заняткаў будзе паведамлена.

Заявы накіроўваць па адрасе: гор. Магілеў, н-Д, Магілеўскі Дарбудтэхнікум, Ленінская, 35.

Дырэкцыя

МАГІЛЕЎСКІ МЭДПАЛІТЭХНІКУМ

АБВЯШЧАЕ **АСЕНЬНІ НАБОР** студэнтаў на дзённы Мэдпалітэхнікум

Прыём праводзіцца на 1-ыя курсы:

Акушэрскага аддзяленьня, Фармацэўтычнага аддзяленьня, Лябарантаў сан.-гігіенічн. лябараторый

На ўсе тры аддзяленьні прымаюцца без іспытаў асобы, якія скончылі 7-мігодкі і роўныя ёй школы, незалежна ад таго, калі яна скончылі.

Узрост ад 15 да 25 гадоў. Заявы з адпаведнымі дакумантамі прымаюцца да 1-га верасьня 1932 г. па адрасе: гор. Магілеў, Мэдпалітэхнікум.

Адначасова праводзіцца прыём на вячэрнія акушэрскае і фармацэўтычнае аддзяленьні без адрыву ад вытворчасьці

Дырэкцыя

Беларускі Дзяржаўны Садова-Гародны Інстытут

АБВЯШЧАЕ **АСЕНЬНІ ПРЫЁМ** 1932 г.

НА АДДЗЯЛЕНЬНІ:

1. Эканамічна-плянавае.
2. Садоўніцтва.
3. Гародніцтва.
4. Тэхнічнай перапрацоўкі садавіны і гародавіны.

Інстытут рыхтуе спэцыялістаў па наступных галінах:

1. Эканамістаў-плянавікаў для плянуючых органаў садавіна-гародавіннай вытворчасьці, а таксама непасрэдных кіраўнікоў буйных спэцыялізаваных сацыялістычных гаспадарак.

2. Гародавінавода вышэйшай кваліфікацыі, які зьяўляецца спэцыялістам буйнай сацыялістычнай гародавіннай гаспадаркі пабудаванай на падставе мэханізацыі і найноўшых дасягненьняў агратэхнікі.

3. Спэцыяліста-садавода вышэйшай кваліфікацыі для працы ў буйнай спэцыялізаванай садовай гаспадарцы.

4. Інжынэра-тэхналёга па перапрацоўцы прадуктаў садовіны і гародавіны: сушцы, кансэрваваньні, вырабу сокаў, віна і інш. прадукцыі

Заявы падаюцца на імя дырэктара інстытуту з паказаньнем аддзяленьня, на якім паступаючы жадае навучацца, з абавязковым прадстаўленьнем наступных дакумантаў (у арыгіналах): аб узросьце, аб адносінах да вайсковай павіннасьці, аб асьвеце, аб стане здароўя, аб сацыяльным і матар'яльным становішчы паступаючага і яго бацькоў і анкету, засьведчаную адміністрацыяй або прафсаюзнай установай, дзьве фотакарткі і на 30 кап. паштовых марак.

Заявы прымаюцца да 1-га жніўня. Прыймовыя іспыты з 15 па 25 жніўня.

Пачатак заняткаў з 1-га кастрычніка 1932 г.

70 проц. студэнтаў забясьпечваюцца стыпэндыяй і 100 проц. інтэрнатам.

Ад іспытаў вызваляюцца: скончыўшыя рабфакі, тэхнікумы, прафшколы і фабзавучы на базе сямігодкі, курсы па падрыхтоўцы ў ВНУ і скончыўшыя 9-годку ў 1930-31 і 1932 г. г. Скончыўшыя с.-г. тэхнікумы прымаюцца са згоды РВК па месцы працы і сактару кадраў НКЗ.

Заявы накіроўваць па адрасе: Менск Лошыца 1-я, паштовая скрынка № 31,

Дырэктар Інстытуту А. А. Ільлюшэнка

Рэдакцыі газэты „Савецкая Беларусь"

ПАТРЭБНЫ МАШЫНІСТКІ

на дзённую і вячэрнюю работу

АПЛАТА ПА ЗГОДЗЕ

Зьвярнуцца па адрасе: Менск, Пляц Волі, 17, першы паверх, (будынак ЦВК) тэлефон 4-78

ВЫДАВЕЦТВА СТАНДАРТЫЗАЦЫІ І РАЦЫЯНАЛІЗАЦЫІ

Беларускае аддзяленьне, Менск, Савецкая, 57

ПРЫМАЕЦЦА ПАДПІСКА на ЧАСОПІСЫ:

„ЗА ТЕМПЫ"

„ВЕСТНИК СТАНДАРТИЗАЦИИ"

„СТАНДАРТ",

а таксама на ОБЩЕСОЮЗНЫЕ СТАНДАРТЫ (ОСТ)

і ЭНЦИКЛОПЕДИЯ „РО" (рацыянал. вопыт. ва ўстан.)

Гр. Піндрык Х. Г., які паходзіць з гр. гор. Менску і жыве ў Менску, нараджэньня 1904 г. зьмяняе прозьвішча Піндрык на прозьвішча Гурвіч.

Асоб якія маюць пратэсты супроць зьмены прозьвішча, просяць паведаміць Менскі ГарЗАГС, паказаўшы сваё прозьвішча, імя і месца жыхарства.

Гр. Лейбовіч Поля Ісаакава, якая паходзіць з гр. Слуцку, а жыве ў Менску; нарадж. 1906 г. зьмяняе прозьвішча Лейбовіч на прозьвішча Плоткіна.

Асоб якія маюць пратэсты супроць зьмены прозьвішча, просяць паведаміць Менскі ГарЗАГС, паказаўшы сваё прозьвішча, імя і месца жыхарства.

Нарсуд 1 вуч. гор. Менску згодна прыгавору ад 17 мая 1932 г. абвяшчае грамадзкае ганьбаваньне загадчыцы 114 крамы МЦРК **Бабкевіч** Ганне Міхасёвай за недбайныя адносіны да выкананьня службовых абавязкаў у выніку чаго атрымаўся недахоп у суме 353 р.

Нарсуд 1 вуч. гор. Менску згодна прыгавору ад 2-III-32 г. абвяшчае грамадзкае ганьбаваньне гр-цы г. Менску Лебедзевай Тэклі Янкавай (білецёрша кіно «Спартак») за нанясеньне зьнявагі рознымі словамі гр-цы **Вітковскай.**

Нарсуд 1 вуч. гор. Менску згодна прыгавору ад 15-5-32 г. абвяшчае грамадзкае ганьбаваньне загадчыку гаспадаркай Камвуза імя **«Леніна»— Валодзько** Пятру Рыгораву за непрыняцьце захадаў да абсталяваньня ў супроцьпажарных адносінах пральні Камвуза, у выніку, чаго ўзьнік пажар у пральні, які прычыніў страт на суму 1531 р.

Нарсуд 1 вуч. гор. Менску згодна прыгавору ад 17 мая 1932 г. абвяшчае грамадзкае ганьбаваньне намесьніку загадчыка 114 крамы МЦРК **Бендзетавай** Рахілі Ісаакавай за небайныя адносіны да выканачьня службовых абавязкаў у выніку чаго аказаўся недахоп па краме ў суме 353 рублі.

Нарсуд 1 вуч. гор. Менску згодна прыгавору ад 17-га мая 1932 г. абвяшчае грамадзкае ганьбаваньне намесьніку загадчыка 114-й крамы МЦРК Ганчаровай Надзі Сымонавай за нядбайныя адносіны да выкачаньня службовых абавязкаў, чым прычынена страт на 353 р.

Гр. Пляшко Якаў Ануфрыеў, які паходзіць з гр. в. Прусы, Старобінскага раёну, а жыве ў г. Менску, нарадж. 1905 г. зьмяняе прозьвішча Пляшко на прозьвішча Роеў.

Асоб якія маюць пратэсты супроць зьмены прозьвішча, просяць паведаміць МенгарЗАГС, паказаўшы свае прозьвішча і імя і месца жыхарства.

Гр. Муха Восіп Алееў, які паходзіць з гр. гор. Менску і жыве ў г. Менску, нарадж. 1910 г. зьмяняе прозьвішча Муха на прозьвішча Мадэстаў.

Асоб, якія маюць пратэсты супроць зьмены прозьвішча, просяць паведаміць Менскі ГарЗАГС, паказаўшы сваё прозьвішча, імя і месца жыхарства.

Гр. Міхальчанка Лаўрэнці, які паходзіць з гр. в.练капаўкі, Гомельскага раёну, і жыве ў Менску, нарадж. 1907 г. зьмяняе прозьвішча Міхальчанка на прозьвішча Туманаў.

Асоб якія маюць пратэсты супроць зьмены прозьвішча, просяць паведаміць Менскі ГарЗАГС, паказаўшы сваё прозьвішча, імя і месца жыхарства.

Менскі ГарЗАГС выклікае гр. Іванова Янку Янкава на 29 чэрвеня 1932 г., а 9 гадзіне раніцы па справе скасаваньня шлюбу з гр. Івановай Мар'яй Мацьвеевай.

Гр. Катоўшчанка Ільля Якаўлеў, які паходзіць з гр. гор. Ленінграду, а жыве у г. Менску, нараджэньня 1907 г. зьмяняе прозьвішча і імя з прозьвішча і імя Катоўшчанка Ільлі на прозьвішча і імя Андрэ Зэро.

Асоб, якія маюць пратэсты супроць зьмены прозьвішча і імя, просяць паведаміць Менскі ГарЗАГС, паказаўшы сваё прозьвішча, імя і месца жыхарства.

Гр. Лісіца Васіль Пятроў, які паходзіць з гр. в. Анчак, Менскага раёну, і жыве там, нарадж. 1909 г. зьмяняе прозьвішча Лісіца на прозьвішча Грыгораў.

Яўрэйскі нарсуд г. Менску абвяшчае грамадзкае ганьбаваньне работніцы ф-кі «Акцябр» Пэмяранец С. А. за тое, што яна самапраўна ўварвалася ў пакой гр-кі Офлі.

Менскі ГарЗАГС выклікае гр. Сьмірнова Сяргея Міхасёва на 29 чэрвеня 1932 г., а 9 гадзіне раніцы па справе скасаваньня шлюбу з гр. Вяржбіцкай Яўгенай Уладзімеравай.

Упаўнаваж. Галоўлітбелу № А-53.

Друкарня імя Сталіна.